
IFJÚSÁGI BIBLIAKÖRÖK KÉZIKÖNYVE

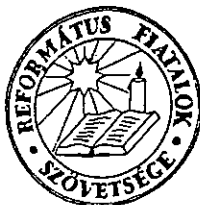
Ablonczy Margit

Útaid Uram, mutasd meg

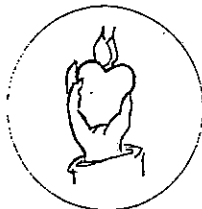
IFJÚSÁGI MUNKAPROGRAM
EGY ESZTENDŐRE

REFORMÁTUS IFJÚSÁGI MISSZIÓ

Kiadja:
Református Fiatalok Szövetsége

Soos Géza
Solí Deo Gloria
Református Diákifjúsági Alapítvány

Felelős Kiadó:
Ifj. Ablonczy Zsolt
1996

Második,
változatlan utánnyomás
2005

ISBN 963 00 1960 4

Előszó

Az ifjúsági munka minden időben az egyház missziói munkájának egyik kiemelt ága volt és az ma is. Ennek keretében mindig meghatározó volt annak a személye, aki az ifjúság közötti evangélizáló és lelkigondozói munkát végezte és végzi ma is. Elhívott és Krisztusban élő személyiség lehet az, akiben él a mentő és szolgáló szeretet. Az Istentől kapott jó adottságok önmagukban is sokat érnek, de nem nélkülözhetik az ifjúsággal való foglalkozás különleges tudnivalóit. Ebben adnak segítséget a vezetőképzés alkalmi és a szakszerűen megírt vezetői könyvek. Ezek áttekintést adnak az ifjúság lelki, szellemi és társadalmi állapotáról úgy, hogy igénybe veszik a lélektannal és neveléssel foglalkozó írások eredményeit is. A jó vezetői könyv tartalmazza az ifjúsági munka evangéliumi elvi és gyakorlati kérdéseinek összességét is úgy, hogy módszertani eligazításokat tartalmaz. Nem hiányozhat az elérhető segédkönyvekre és eszközökre való utalás sem.

Az ifjúsági munka célja azóta, hogy a múlt században elindulhatott, mindig az volt és az legyen ma is, hogy a fiatalok Jézus Krisztust személyes Uruként fogadják el a Szentírás alapján, és az Ő követése útján fiatal társaik között terjesszék Isten országát. Ifjakat ifjak által Krisztushoz vezetni mindig időszerű a kialakuló ifjúsági munkában. Az így elindult ifjak Jézus Krisztushoz hasonlóan növekedjenek úgy, ahogyan azt Jézus fiatal koráról olvashatjuk a Lukács 2:52-ben: „**Jézus gyarapodott bölcsességben, testének állapotában, Isten és emberek előtt való kedvességben.**” Ezen alapul az az ifjúsági program, amely az ifjúság lelki, szellemi, társadalmi és testi nevelését igyekszik munkálni oly módon, hogy eljussanak a teljes emberség állapotáig (Ef. 4,13-15).

A teljes embert kell mindig szem előtt tartani úgy, hogy a sorrendre nagyon vigyázzunk. Az alap mindig a lelki nevelés, a bibliai munka a maga sokoldalúságában (bibliaóra, ifjúsági evangélizáció, bibliaiskola, csendesnap, konferenciák, táborok stb.). A vezetőnek alapos bibliaismeretre van szüksége, hogy a fiataloknak megfelelő módon tudja tolmácsolni a nekik szóló üzenetet. Tudjon a vezető nagyon szemléletesen, ötletesen egy-egy bibliai üzenetet a fiatalok

szívéhez közel vinni. Tudja a fiatalokat is bevönni és tevékeny részeseivé tenni e fontos munkának.

A lelki kérdésekkel egyidőben megjelennek az ifjúságot mindig – és ebben a gyorsan változó időben különösen is – érdeklő időszerű szellemi és társadalmi kérdések. Az a világ, amelyben élnek a mai fiatalok, értelmileg és érzelmileg hat rájuk, és a megoldásokat keresik. Keresik az ifjúsági kör alkalmain is, és az ilyenek megbeszélésére feltétlenül alkalmat kell adni. Ilyen kérdéseknél külső, a kérdésben járatos előadókat is igénybe lehet venni, de megfelelő könyvek és folyóiratok is hasznos segítséget adhatnak. A vezetőnek ilyen vonatkozásban is tájékozottnak kell lenni! A felvetődött kérdéseknél mindig legyen alkalom a megbeszélésre. (Ha szükséges, négy szemközt is!)

A fiatalok életében a család mellett az őket befogadó közösség, a gyülekezet és a társadalom is számos kérdést vet fel. Az ifjúsági munka keretében kötődhet barátságok, de felvetődik az idősebbekhez való viszonyuk is. Elsősorban egymásnak legyenek segítségére látogatásban, a felelősség hordozásában, s azután találják meg a módját, hogyan segíthetnének – különösen az időseknek, a betegeknek. A Krisztusban élő fiatalok legyenek kedvesek a társadalom tagjai előtt is akár falun, akár városban élnek. Foglalkoztassa őket a társadalom minden időszerű kérdése. Régen így fejeztük ki: a magyar sorskérdések. Nem sok idő múlva ők lesznek az egyházi és társadalmi élet képviselői, legyen jellemzőjük a szolgálat, és pedig a családban majd a gyülekezetben és a társadalom különböző pontjain.

A fiatalok élete tele van minden időben – így ma is – a testi élet számtalan kérdésével. A testi egészség, a helyes életforma a tanulásban, a munkában, a másik nemű fiatalokkal való kapcsolat, a szenvedélyek veszélyeztető hatása mind olyan kérdés, amelyben segítséget várnak. De ne csak várjanak, hanem kapjanak is úgy, hogy tisztán lássanak, és a helyesnek ismert életben legyen erejük megállni (**Filippi 4,13**). A fiatalok vannak ma a legnagyobb kísértésnek kitéve, és nekik van a legnagyobb szükségük Jézus Krisztus erejére. A kényes kérdéseket lehet külön a fiúknak és külön a lányoknak előtárni szakavatott előadók segítségével, jó írások ajánlásával is. Ezekben a kérdésekben készítsen fel az ifjúsági munka a

családi életre, és az ilyen kérdések is megbeszélhetők legyenek.

Ez a most kiadásra kerülő vezetői könyv olyan gyülekezetben folyó egykori ifjúsági munka jó hagyományát folytatja, ahol az 1940-es években ifjúsági lelkész és külön ifjúsági ház szolgált az ifjúsági munka céljára. A lelki neveléssel egyidejűleg az értelmi nevelést szolgálta a népfőiskola, a szociális segítséget a tanoncotthon úgy, hogy ezeknek hatása a város határán túl a tanyák világát is áthatotta, a Szikrában, a Tisza mellett tartott nyári táborok az egész környéket vonzották. A kecskeméti gyülekezet ezt a jó hagyományt élesztette fel azzal, hogy amint a viszonyok engedték, Ablonczy Margit személyében ifjúsági lelkészt állított szolgálatba. Időközben – az iskolák újraindulása révén – immár többen is foglaltosak az ifjúság közötti szolgálatban. Legyen ezért hála az egyház Urának, Jézus Krisztusnak.

Az évek folyamán kialakult ifjúsági munka elvi, tartalmi és módszertani eredményeit foglalta egybe azért, hogy az minta, ihlető és ösztönző legyen mindazoknak, akik az ifjúsággal szeretettel foglalkoznak. A mai gyorsan változó időben, a mai kérdésekre igyekszik választ adni sok jó megoldással, evangéliumi lelkülettel. Mindazoknak, akik tanulni akarnak, jó segítség ez a könyv, és adja Isten, hogy minél többen legyenek ilyenek. Illesse köszönet a kiadást vállaló REFISZ vezetőségét is, és adja Isten, hogy ezt hasonló kiadványok sorozata követhesse. Kísérje Isten áldó, oltalmazó kegyelme ennek a könyvnek az útját, és a kiadó további szolgálatait is, hogy az ifjúsági munka által újuljon egyházunk népünk evangéliumi szolgálatára!

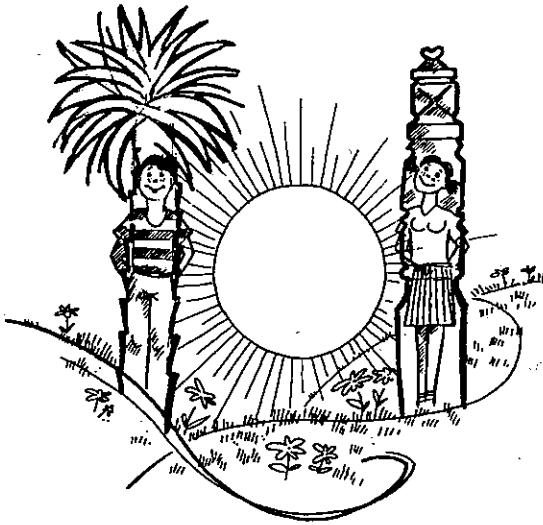
1996 tavaszán

Kovács Bálint

„Úgy gyönyörködj a fiatalokban, mint akik
téged folytatnak majd, de ne a magad vágyát,
emlékeit álmodd újra bennük, ne kényeztesd,
ne ünnepeled, ne szidd, inkább szeresd, s érde-
mük szerint becsüld meg őket...”

Keresztúry Dezső

BEVEZETŐ GONDOLATOK AZ IFJÚSÁGI MUNKÁRÓL

„Őrizkedj azért, és vigyázz nagyon magadra, hogy meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál...

...ISMERTESD MEG AZOKAT FIAIDDAL...”

5 Mózes 4,9

Az ifjúsági munka azzal a felébredéssel kezdődik, hogy valaki megérti, hogy amit megtapasztalt, azt nem tarthatja meg magának. Tovább kell adni a „*fiainak*”, ami a zsidó tanítási rend szerint messze nem csupán a saját gyermek nevelését, tanítását jelentette. Tehát, ha valaki felelősséget érez a következő nemzedékért, akkor elkezdheti a munkát.

Az ifjúság rendkívül formálható korosztály, ezért feladatunk is rendkívül sokrétű! Az én-kép alakítástól a közösségre nevelésig mindenféle nevelési feladatot felelel. S a sokféle élményen keresztül a legnagyobbat kell átadni: MEGISMERTETNI VELÜK ÉLETÜK URÁT!

Erre legjobb módszer az IGE HIRDETÉSE, hiszen a hit hallásból van. De az ígét nagyon sokféle módon lehet hirdetni. Figyeljük meg Jeremiás igáját, vagy Ezékiel látomásait, de Hóseás emberileg érthetetlen cselekedete – a parázna nő feleségül vétele – is, mind-mind igehirdetés. Vagy nézzük Pál „*alkalmazkodását*”, hogy a hallgatóság szerint mennyiféleképpen mondta el az üzenetét! Tehát a módszer emberhez, egyéniséghez is kötött.

Azonban az is biztos, hogy tanulnunk kell! Egyikünk sem tud mindent magától. Aki tanítványa akar tenni másokat, annak magának is sokat kell tanulnia. Méghozzá folyamatosan, s sokszor a tanítványokkal együtt, vagy éppen tőlük. Taníthatónak kell maradni!

Az ifjúsági munka legtöbbször nem azonnal gyümölcsöző feladat. Ha valaki arra gondol, hogy a tanítványokat 3 évig (éjjelnappal, teljes életközösségben!) tanította Jézus Krisztus, és mégsem értették mindazt, amit mondott, akkor eredménytelennek lehetne minősíteni, a kereszten egyedül maradó, elárult, megtagadott Mestert. Azonban mindegyiküknek el kellett jutnia oda, hogy a megtanult igazságok kívülről belülré kerüljenek! Hogy megüresedjenek a maguk igazságaitól, s helyük legyen a Lélek által megtagadott üzenetekre. Tehát szükségtelen volt az előző három év?

Nem lehetett volna mindjárt a Lélek kitöltésével kezdeni? Ne akarjuk kijavítani, amit Isten az Ő tervében így formált ki! Ő tudja mindezek célját, és azt véghez is viszi. Nekünk csak a magunk feladatát kell ellátnunk, s nem az Ővét kritizálni. Amit és amennyit ránk bízott, azzal gazdálkodjunk, és Ő véghezviszi, – még általunk is – amit eltervezett.

A „megismertetés” az eredeti szövegben nem pusztá ismeretet jelent, hanem belső ragaszkodást, megszeretést is. Életközösséget, folyamatos átadást. Az ifjúsági munka tehát nem heti egy alkalom, amelyben másfél-két órát együtt töltünk énekléssel, igével, beszélgetéssel. Nagyon sokat kell együtt lenni, hogy mozdulataink is beszéljenek, hogy álmosan is lássanak, hogy sokféle teher között is igaz legyen, amit mondtunk, hogy vállaljuk minden élethelyzetben az Urat. Azaz az ifjúsági munka egésznapos elfoglaltság. Teljes életet, nyitott ajtót, „átlátszó”, őszinte keresztyénséget kíván, a mindennapokban is igaz szavakat, életmintát. Akkor lesz súlya, akkor lesz követhető. Aki nem így cselekszik, az meg fogja tapasztalni, hogy a fiatalok az első lelkesedés után elmennek! Tehát, aki bele akar kezdeni, az érezze ennek súlyát, és készüljön rá előre is.

Tehát ki végezzen ifjúsági munkát?

- *Aki élő-hitű, tapasztalt, vidám, vezetésre alkalmas ember.*
- *Aki felelősséget érez a következő nemzedékért.*
- *Aki vállalja, hogy tanítható marad, és önmaga lesz a legjobb eszköz.*
- *Aki vállalja a küzdelmet, harcot, csalódásokat is, és be meri vallani, hogy nem ő viszi véghez a „lényegét”.*
- *Aki vállalja, hogy élete nyitott könyv legyen, amelyben olvashatnak a fiatalok.*

„A rád bízott drága kincset őrizd meg...” 2 Tim. 1,14

Így figyelmezteti Pál apostol ifjú munkatársát, akire több gyülekezet gondja bízott. S így érintsen most minket is az ige mindkét értelme: a figyelmeztetés és a bátorítás egyaránt. Nagy bátorítás: van kincsünk! Sőt, ránk bízta a kincset! S még nagyobb figyelmeztetés: rajtunk múlik a megőrzése! Hogy valahogy el ne herdáljuk, meg ne kisebbsítsük, olcsóvá ne tegyük...

Az ifjúsági munka igen korán kezdődik. A legtöbb gyülekezetben a konfirmáció idején. Azzal párhuzamosan, s azután folytatólagosan. Ezért elsősorban azt a hatalmas lehetőséget kell „drága kincsként” értékelni, hogy VANNAK KONFIRMANDUSAINK! Ez még nem jelenti, hogy jövőendő egyházunk is van automatikusan, de e drága kincs megőrzése a mi feladatunk. Akkor már ránk van bízva. Mert lehet, hogy a konfirmáció nagyon korán van. Lehet, hogy a gyermek úgy jön oda, hogy a nagymamája ígért neki egy motorbiciklit, ha lekonfirmál. Lehet, hogy mást sem tesz a konfirmándus-órakon, mint tönkreteszti azt, de mégis: OTT VAN! És mert ott van, ránk van bízva, és drága kincs! Valamiért őseink erre az időpontra tették a konfirmáció időpontját. 12-14 éves korra. Talán jobb lenne később konfirmálni. De ez most nem ennek a füzetnek a témája. Most azen próbáljunk segíteni, ami a jelenlegi helyzet – MERT ELVESZÍTJÜK A JÖVENDŐT! (Mert amíg azon vitatkozunk, hogy mi a megfelelő időpont, azalatt nem vesszük komolyan a mostani feladatunkat.)

Próbáljuk megismerni a ránk bízott korosztályt. Próbáljuk megismerni a családi háttérrel, ahonnan jönnek. Próbáljuk megérteni a bennük zajló folyamatokat, változásokat. Próbáljuk megismerni azt, amit ők szeretnek: ennek a kornak az antikultúráját, zenéjét, a rájuk ható félelmetes szörny-dömpinget, a televízió fantasztikus manipulációját erkölcsükre, gondolkodásukra. S máris érezzük: elvesznek, ha nem segítünk. És épp ez a korosztály! Mert ők a legbefolyásolhatóbbak a kortársak, a korszellem által.

Ők a tagadói az előző nemzedéknek. Akik feketén-fehéren ítélnék, lázadnak, és keresik minden erejükkel az IGAZSÁGOT. Ők azok, akik érzelmileg reagálnak a körülöttük levő világra, nem értik, hanem megérik valaminek az igazságerejét. Az emberek, az

előttük állók hitelességét. Ők, akik azonnal elkeserednek, a legmélyebben érinti őket a jövőtlenség, a depresszió, a világ pusztulásának fenyegetése, s az öngyilkosság gondolatával való fenyegetettség, a gyökértelenség. Ők, akik nem ismerik a veszélyérzetet, akik vakmerően nekirohannak a falnak is, s mindig elmennek addig a határig, amíg engedik őket, s ha nem látják mások, tovább is.

Tehát ennek a korosztálynak a konfirmáció idején épp **MELEG KÖZÖSSÉG** vagy „jó banda” kell! Megfelelő korcsoport, akikkel együtt lehet lenni, s nem kell a többi bandához menekülni.

Ennek a korosztálynak **MEGRAGADÓ ÉLMÉNY** kell, hogy valami fantasztikus erővel megérezzék, hogy szeretik őket, hogy fontosak, hogy nélkülük elképzelhetetlen a jövő, hogy feladatuk van!

Épp nekik van a legnagyobb szükségük a **REMÉNYSÉGRE**, a **HITRE**, hogy megállhassanak az emberpróbáló viharokban.

Épp nekik van szükségük **ÖRÖKKÉVALÓ IGAZSÁGOKRA**, melyek érthetőek és követhetőek, amelyek feketék és fehérek, tehát egyértelműek.

Nekik van szükségük egy olyan **ATYÁRA**, mint a tékozló fiú apja, nekik van szükségük egy olyan **BARÁTRA**, mint Jézus, aki mindenre hajlandó értük, akár meghalni is, nekik van szükségük a **SZENTLÉLEKRE**, aki megvigasztalhatja, megerősítheti őket, aki betölti őket örömmel, aki megajándékozta őket bátorsággal...

Az ifjúsági munka tehát egy jó gyülekezeti felépítményben tud csak növekedni, ahol a gyermekekkel, konfirmandusokkal azzal a reménységgel foglalkoznak, hogy gyülekezeti tagokká lehetnek.

„Fiaink legyenek olyanok ifjúkorukban, mint a nagyra nőtt palánták, leányaink pedig, mint a faragott oszlopok, amilyenek a palotákban vannak.” Zsolt. 144,12

Kezdetben az Úr az embert férfivá és nővé teremtette. S ezzel alapvetően két részre osztotta, azaz egymás kiegészítésére formálta őket. Így az ifjúsági munkában sem lehet összerosni a két különböző ajándékokkal rendelkező nemet. Szabad, sőt kell is külön foglalkozni az ifjakkal és a leányokkal. Mert vannak témák, amelyeket jobb, ha külön beszélünk meg. S a lelkigondozás különösen érzékeny pont lehet. Így az ifjúsági munka célja is kettős. S mindkettőre, a két nem egészséges alakulása miatt fontos figyelünk.

Miért épp a fiúk a „palánták”? A gyengébbnek tűnő kép? Mert nagyobb veszélyben vannak. Mert lassabb az érés folyamata, ezért érzékenyebbek minden hatásra. Valóban nagyra nőtt palánták, akiket óvni kell az ifjúsági közösségekben, amíg „ki lehet ültetni” őket az élet veszélyesebb zónáiba. Ők a társadalom hordozó erői, ők az előjárók, a vezetők, az apák, a véleményt formálók, a dolgozó emberek. Hatalmas feladat vár rájuk. Tehát próbáljunk vigyázni rájuk, hogy PÉLDÁKKÁ NÖVEKEDHESSENEK. Egészséges felnőtt férfiakká, akik tudnak terheket hordozni, s szembe mernek nézni minden feladattal, ellenállással. Isten előtt, a családban és a gyülekezetben is FEJEKKÉ kell nőniük.

Gondoljunk csak a katonaságra alkalmatlan 40 %-ra. Gondoljunk a homoszexualitás hatalmas arányára. (A fiúk nem mernek egy lányt meghódítani, mert félnek a sikertelenségtől!) Gondoljunk a sok italozó fiatalemberre, akiknek egyetlen menekülése a házsártos feleség elől a kocsma, az ivócimborák.

De a gyülekezeteinkben is: hova lettek a férfiak? Máig emlékszem arra a tanári értekezletre, melyen az államtitkár nyilatkozott a hatosztályos gimnáziumi oktatásról: Önök megmenthetik a fiainkat! Gondolt már valaki arra, hogy a gimnáziumi oktatásból kétharmad részt lányok kerülnek a felsőoktatási intézményekbe? A hatosztályos gimnáziummal meg lehet menteni a fiúk nemzedékét, mert az általános iskola két végzős osztályában „elromlanak”, s nem tudnak felvételizni a gimnáziumokba.

S miért éppen a lányok a „*faragott oszlopok*”, a keményebb hangvételű, megfogalmazású kép? Az eredeti szövegben a „*szegletkő*” kifejezés szerepel, amely a boltívet, kaput összetartó középső faragott kő. Nekik kell összetartani a családot, nekik kell megtanulni alkalmazkodni, helyüket megtalálni. S sokszor ez csak faragással, helyretétellel, megzabolázással megy. Bizony a leányok az emancipációban sokat vesztek női ajándékaikból, s sok területen a férfiak helyére léptek. Pedig olyan fontos feladatuk van! Ők a szeretet hordozói, az OTTHON MEGTEREMTŐI, ők a BÉKESÉG FENNTARTÓI a családban. Ők azok, akik különösképpen is szerethetik a következő nemzedéket, akik gondoskodásukkal, megérzéseikkel olyan sokat tehetnek hozzá egy-egy gyülekezet életéhez. Ők a szív a közösségben.

Gondoljunk a sok „*örmester-típusú*” hölgyre, akik elfelejtettek kérni, csak parancsolni tudnak. Gondoljunk a sok fortélyra, melyekkel a lányok gyermekkoruktól kezdve rászedik apjukat, s majd azután férjeiket, hogy rávegyék őket saját céljaikra. Gondoljunk a sok felborult családra, ahol a gyermekek „*hétvégés*” állapotban alig látják szüleiket, ahol az anyák munkába menetele miatt senki sem várja haza a gyermekeket, akik ezért inkább elkóborolnak. Gondoljunk a sok gyermekre, akik nem tudnak beszélgetni az édesanyjukkal, s ezért pszichológushoz kell járatni őket...

A zsoltár mintegy 3000 éves. Már akkor is gond volt ez? Isten örökkévaló, tervében mindig is megvolt a férfi és a nő helye. Ez sosem függött társadalmi formától, elvárástól, szokásjogtól vagy egyéni akarattól. Rend volt. S a rend most is ugyanaz. Nekünk kell tehát segítenünk az ifjúkor idején, amikor a fiatalok alakulnak, amikor tudatosul bennük a „*női szerep*” és a „*férfi szerep*”, amikor egymásra találhatnak közösségeinkben.

Mi tehát az ifjúsági munka célja?

- *Hogy megfelelő táplálékot adjunk a növekedésre (a palántáknak). Erősek legyenek a fejek.*
- *Hogy tudjuk faragni is, helyre tenni, engedelmességre tanítani (a faragott oszlopokat). Tisztaak legyenek a szívek.*

„Gondolj Teremtődre ifjúságod idején...” Préd. 12,1

Kik azok a fiatalok, akik ránbizattak? Hogyan ismerhetjük meg őket, hogyan lehet a felnőtté válást segíteni, hogy önállóvá legyenek?

Életük legnagyobb kérdései dőlnek el ezekben az években:

A pályaválasztás – ki vagyok én, mire való vagyok, mi az, ami betölthet örömmel...

A párválasztás – van-e társam és ki az, hogyan találom meg, hogyan tarthatom meg, hogyan tehetem boldoggá...

A hitrejutás – kitől kaptam az életem, kinek vagyok felelős érte, ki tett szabaddá bűneimtől, hogy örök életem lehessen...

Komolyan kell vennünk, hogy bármely bibliai téma mögött, mellett, minden ismeret, teológiai igazság előtt ezek a kérdések foglalkoztatják őket. S ez így jó, ennek ekkor van itt az ideje. Tehát ezekre a kérdésekre kell választ kapniuk a beszélgetések során, a találkozásokban, a kirándulásokon, az imaközösségekben. Nem mindig direkt formában vetődnek fel ezek a kérdések, de a háttérben mindig jelen vannak.

Ha nem vállaljuk ezeket a témákat, s az útmutatást a bennük való eligazodáshoz, jobb ha nem akarunk fiatalokkal foglalkozni, mert lehet, hogy egy darabig el tudjuk terelni a figyelmüket bizonyos „kegyességekkel”, filozófiai igazságokkal, vagy éppen törvényeskedő behatárolásokkal, de ott fognak minket hagyni. Ezért nagyon nagy BÖLCSESÉG szükséges a fiatalok közötti munkához, hogy kinek, kiről, mikor, mit mondunk...

Nagyon egyértelmű kell legyen a vezetésünk mindhárom kérdésben, s ugyanakkor nagyon személyre szabott is. Mert nincs két egyforma élet, ezért nincs két egyforma pálya, párválasztás, de a hitrejutás is különböző lehet. Semmit sem szabad erőltetni, saját látásunkat mindig nagyon óvatosan fogalmazhatjuk csak meg. Isten vezetésének kérése állandó imádságunk legyen, hogy vezetni tudjunk másokat.

Mindhárom kérdés Istentől ajándékozott dologra vonatkozik. Tulajdonképpen titokban megy végbe, valahol a szív legmélyében, ahol belső meggyőződés kialakulásával lesz véglegessé. Mindhárom kérdésben nagyon sok az elhamarkodott lépés, az érzelmi tényező, rengeteg a csalódási lehetőség, s minden alkalommal egyre nehezebb

az újrakezdés. Mindhárom kérdésben meghatározó a család hozzáállása, a neveltetés, az életszemlélet, a korszellem, a baráti társaság viszonyulása stb. Mindezeket figyelembe kell vennünk, ha a fiatalokat el szeretnénk eligazítani ezekben az egyáltalán nem könnyű kérdésekben.

Látnunk kell, hogy míg a társadalmi helyzet a korai ifjúságban nem számít, addig a pályaválasztás után szinte azonnal csoportokra szakadnak az ifjúsági közösségek. Hiszen akár felsőfokú intézmény következik, akár munkahely – mindkettő nagy erőbefektetést, teljes figyelmet igényel, de mindkettő egészen másfajta, s ebből fakadóan életútjaik különválnak. Jönnek az eddig ismeretlen kisebbrendűségi érzések, tudatalatti elszólások különböző társadalmi helyzetű emberekről, a hivatás első göggye, ami mindig az éretlenség jele, és így az ifiben a 18 éves kor vízválasztó lesz. Vigyáznunk kell, mert hirtelen fognak eltűnni a közösségből – vagy mert „*alacsony a színvonal*”, vagy mert „*túl nagy teológiai eszmecsérék folynak*”...

A párválasztás kérdésének megválaszolása ugyanígy komoly közösségpróbáló erő. Ha valaki megtalálja a párját, annak egészen más kérdései lesznek hirtelen, mint annak, aki még mindig hiába várja. Idegesíteni, bántani fogják egymást. Vagy ha valaki rosszul döntött, s ez a rossz döntés a közösség előtt ment végbe, akkor valamelyik vagy mindkettő el fogja hagyni a közösséget. Ezért ez a kérdés is nagyon érzékeny pont. Jó, ha a pároknak külön is tartunk alkalmakat. Ha csak egy pár van, akkor valami közös feladattal lekötethetjük őket, de ha többen vannak, lehet szervezni PÁROS IFIT, ahol havi egy alkalommal ők külön beszélgethetnek. Ha nem tudunk segíteni ebben a kérdésben, mindenkinek természetes lesz a „*hitetlenekkel kötött házasság*”, amely az ifi élettelenységének a jele. Így jó, ha más közösségekkel is találkozunk: megyei ifinapok, országos konferenciák szervezésével sokat segíthetünk nekik. Ebben is felelősségünk van.

De a harmadik kérdés sem kevésbé problémás. Hiszen a hitbéli növekedés is igen különböző lehet. Van, aki „*falja*” a Bibliáját, és fél év alatt annyit növekszik, mint a másik 5 év alatt. Van, aki azonnal szolgálatba kívánczik, van aki kipróbál mindent, de lusta, s így elmaradozik. Alaptörvény, hogy hitben növekedni csak úgy lehet, ha nem csak kapok, hanem adok is. Aki egyedül „*kapni tud*”, az csak vegetál. Adni is tudni kell. Ezért minél hamarabb szolgálatba kell

állítani mindenkit. Tehetsége, érdeklődése szerint, de mindenkit, mert különben elmaradoznak, s a sokat szolgálók pedig belefáradnak.

Eljön az az idő is, amikor önállóvá kell lenniük. Nem függhetnek vég nélkül a vezetőktől, s nem lehet két dudás sem egy csárdában, mert az nem sokáig hordozható. Mit lehet tenni az ifi önállósodása érdekében? Sokféle megoldás van, de a legjobb, ha a maga természetes folyamatában presbiterekké lesznek, csoportvezetőkké, gyermekmunkásokká, diakónusokká. Így némi hídépítéssel a gyülekezet tagjaivá érnek, s felelős emberek lesznek.

A feladatok átadása – bizonyos szinten – mindig igényli a számonkérést (elismerés, további biztatások, helyretétel, kérdések megválaszolása stb.), illetve a közvetlenül azonos gondban-munkában levők külön beszélgetéseit is, azaz a csoportfoglalkozásokat. Így nagyon sok önállósodási lehetőség adódik, s tulajdonképpen csak össze kell tartani a sok élő sejtet, hogy Krisztus testévé növekedhessen.

Tudnunk kell elfogadni a másságot. Akiket mi neveltünk, egyáltalán nem biztos, hogy a mi módszereinkkel tudnak továbblépni.

Tudnunk kell elfogadni a kritikát is, hiszen attól, hogy vezetők vagyunk, még egyáltalán nem biztos, hogy mindig jól csináljuk!

Tudnunk kell átadni a feladatokat, hogy felnővekedhessenek. Lehet, hogy mi jobban tudnánk csinálni valamit – először! – mint ők, de máskülönben sosem tanulják meg. Bizalmat kell adnunk nekik, sőt ha nem sikerült akkor is biztatnunk kell, s nem ráolvasni, hogy „bezzeg, ha én csináltam volna”...

Ha ezt a három fontos dolgot nem fogadjuk el, akkor szintén nagy a veszély, hogy otthagyják a közösséget a fiatalok. Mert önállósági vágyuk nagyobb, mint tiszteletük, s valljuk meg, ez így szükséges is, hiszen lélekben is felnőtté kell, hogy váljanak.

Tehát, aki fiatalokkal akar foglalkozni, annak az élet három nagy kérdésével – legalább önmagára nézve –, tisztában kell lennie, valamint önálló hitre, hitben való felnőttégre van szüksége. Így lesz szabadsága arra, hogy megismerje a fiatalokat, s segítsen nekik önmagukat is megismerni. S így imádsággal kísérve, vezetve életüket menthet, s gyülekezetet építhet.

**„Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú?
Úgy, hogy megtartja ígédet.” Zsolt. 119,9**

Milyen legyen az ifjúsági munka felépítménye? Milyen koncepció alapján lehet a legjobban segíteni fiataljainknak? Hogyan lehet az ígét a leghatékonyabban átadni, hogy meg is tartsák azt?

Hadd kezdjem egy kis számadással. Egy élő gyülekezetben nőttek fel, ahol az ifjúsági munka ugyanúgy természetes volt, mint az, hogy vannak vasárnap istentiszteletek. Mintegy tíz évig kaptam az első építőköveket a kispest-rózsatéri gyülekezet ifjúságában, Vándor Gyula és felesége, Margitka hitén keresztül. A leányhetek, az igemagyarázatok, a kirándulások, az ifjúsági élet minden megnyilvánulása: a közös szilveszterek, a játékos ifjúsági délutánok, a gyerekek közötti szolgálat, az énekkarban való részvétel mind-mind természetes módon épült bele gondolataimba, mint aminek így kellett történnie. Teológusként láttam csak meg, hogy országosan ez mennyire nem így működik. S akkor kezdett tudatosodni bennem, hogy mit is kaptunk mi ott „természetesen”. Tehát tovább kellett lassan adni, amit begyűjtöttem, kipróbálni, amit igaznak tartottam.

Először teológusként a Kálvin-téren egy kis serdülőcsoport vezetésével, ahol egy éven keresztül rengeteget tanultam. Majd friss segédlelkészként az akkori Gorkij-fasori gyülekezetben, ahol egy „gyümölcsöt” kaptam, Széll György munkájának szép eredményét, egy idősebb ifjúságot, akik 10 év után is együtt voltak(!), s egy kis serdülőcsapatot, akik fél évig csak „tönkretették” az épp alakuló gyermek-istentiszteleti munkámat, majd sok-sok beszélgetés közben – bár sohasem tartottam nekik serdülőórát! – egy gyalogtúrán éledtek meg, s azóta is ők az élő magja, vezetői a mostani ifjúsági- és gyermekmunkának abban a gyülekezetben. Ezután az egy év után a hollandiai ösztöndíj tapasztalataival kerültem Gerjenbe, ahol az ottani gyülekezeti gyermek- és ifjúsági munkának kellett nekikezdeni, de talán a legsikeresebbek a konfirmandus-órák voltak, ahol mindig egy órát játszottunk, s egy órát tanultunk. Ez a két és fél év is nagyon sok tapasztalatot hozott, több városi gyülekezet, a munkáskerület, a belvárosi polgári gyülekezet után egy falusi környezetben való kipróbáltatást.

A legtöbbet azonban az jelentette, amikor 1989-ben a Kecskeméti Református Egyházközség újjáélesztette – az országban első-

ként! – az „*ifjúsági lelkészi*” státuszt, s erre engem hívott meg. Gyermekmunka, hitoktatás, ifjúsági- és serdülőmunka, illetve rengeteg missziói feladat várt rám: bibliakörök beindítása középiskolákban és főiskolákon, lelkigondozói óra a városi ifjúsági klubban, részvétel a családgondozási munkacsoportban, a felnőtt-konfirmáció megszervezése és beindítása, a Kisegítő Iskola speciális lelkigondozása, stb.

Teljes 24 órás szolgálat kezdődött el akkor, s teljesedik ki azóta is folyamatosan, hiszen négy ifjúsági munkával foglalkozó lelkész van mostmár Kecskeméten – s én az ifjúsági munka részeként a gimnáziumi vallás tanári feladatot próbálgatom.

Rengeteg ifjúsági hét, sok országos konferencia, az ifjúsági egyesületekben tartott előadások sorozata mind-mind építgette ezt a gondolatsort, melyet most megfogalmazok. Tehát először volt a tapasztalat, a kipróbálás, s most konklúzióként, eredményként jön az elvi összefoglalás, a gyümölcse mindezeknek.

Havonta négy különböző alkalmat tartunk. Először is van BIBLIATANULMÁNYOZÓ IFI, ahol mindig egy-egy ígérést, vagy folytatólagosan egy könyvet veszünk sorra, esetleg egy bibliai témát, teológiai alapfogalmat, mely végighúzódik az egész Kijelentésen. Igen fontosak ezek az alkalmak, mert segítenek „*átlátni*” a Bibliát, közelebb visznek a napi igeolvasás értelméhez, s közvetlenebbül használja mindenki a teljes írást.

A másik havi alkalom az ÜZENETÁTADÓ IFI, ahol közösség-építés folyik. Itt mindenki elmondhatja a maga üzenetét, amit az elmúlt hónap során megértett. Az üzenet lehet egy megélt ige, egy konkrét tapasztalat, egy nehézség elmondása, lehet egy vers, ami közelebb vitt az igeértéshez, lehet egy cikk, ami rávezetett valamire, lehet egy felhívás, hogy mit kéne tenni, lehet egyszerű HOGY-VAGY IFI formában, hogy megismerjük egymást.

A harmadik alkalom NYÍLT IFI, amelyre bárkit lehet hívogatni, ahol misszió folyik az ifi részvételével. Itt a hittel kapcsolatos alaptémákat veszünk sorra. Ez ismétlés a folyamatosan járóknak, a beépülés lehetősége a most bejövőknek. Ilyenkor mindig az ifi tagjai szolgálnak, a vezető csak irányítja, szervezi az alkalmat.

A negyedik alkalom SZEMINÁRIUM IFI, amikor egy külső előadót hívunk meg, aki saját szakmája vagy érdeklődése alapján tart előadást a fiatalokat érdeklő témákról. Ilyen volt a SZERELEM-

SZEMINÁRIUM, a TUDOMÁNY-SZEMINÁRIUM, az ETIKA-SZEMINÁRIUM, stb. Többféle embert érdemes meghívni, mert egy-egy vitával, egy-egy ellentétes nézetű ember meghívásával sokkal többet lehet nevelni, s sokkal többeket lehet megtartani, mint a mindig azonos hangvételű alkalmakkal, mert onnan a más természetűek, más karakterűek el fognak menni, s ez mindenkinek csak veszteség.

Ezen kívül van még havonta két más jellegű alkalom is: a HÁZI IFI, mely hatalmas lehetőség a család megnyerésére, valamint az ifi-tagok mozgósítására. Ez egy kötetlenebb alkalom, ahol sok játék, sok éneklés mellett, a földön ülve, kis étkezéssel egy-egy jó áhitatot és imaközösséget lehet tartani. A másik az IFI-ISTENTISZTELET, mely „fiatalosabb” liturgiával próbálja az ifi-tagokat beépíteni, egy lépéssel közelebb vinni az istentiszteleti formához, a gyülekezet felnőtt tagjaihoz. A havi rendszerességű alkalmakon kívül tavasszal és ősszel IFI-HÉTVÉGÉT és nyáron IFI-HETET tartunk.

Ez az a szeptembertől júniusig tartó egy éves keretanyag, melynek ismertetésére a sokféleképpen hasznosítható vázlatok, ötletek közreadásával kis füzetünk vállalkozik.

Ezeken felül rendszeresen tartunk TERÜLETI IFIKET, ahol házanként 3-4 fiatal jön össze, akik a napi igéről beszélgetnek, valamint az egész gyülekezetért imádkoznak heti egy órában, valamely hétköznapon. IMAKÖZÖSSÉGET szervezünk, azok számára, akik növekedni szeretnének lelkileg, hogy megtanulják hordozni a többieket. TANÍTVÁNYKÉPZŐT szervezünk, ahol azokkal foglalkozunk, akik csoportvezetők lesznek, s komolyabban lehet őket venni a szolgálatokban: gyermekmunka, kórházi szolgálat, missziói feladatok, stb. Szervezünk rengeteg kirándulást, ifjúsági napokat, megyei-, országos ifi konferenciákat, ifi-színpadot, énekkart. Ifjúsági egyesületünk van, akik kiadnak egy újságot, most nyitottunk egy IFJÚSÁGI KLUBOT stb. Ezek csak a háttérben szerepelnek, mert nagy részük helyi adottság, lehetőség, melyekkel azonban élünk is. De a többi mindenképpen segítség lehet, bármilyen korosztályú és érdeklődésű vagy létszámú csoportról van is szó. (Akit ezek a részletek is érdekelnek, azoknak várom a levelét, s akkor tovább lehet majd folytatni a sorozatot speciális füzetekkel.)

Évek során alakult ki mindez, Isten kegyelméből. Legyen máshol is áldás mindaz, ami itt gyümölcsként megteremhetett.

„Azonban minden illendően és rendben történjék.” 1 Kor. 14,40

Van az ifi-órának liturgiája? Kell-e valamilyen rend, ami minden órán ugyanaz vagy hasonló? Mennyire istentiszteletszerű az, ami itt történik?

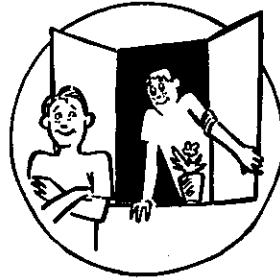
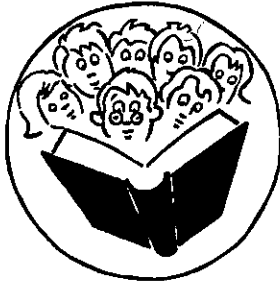
Sokfélét kipróbáltunk, de talán ez volt a legmegfelelőbb, ami most papírra is kerül. Egy ifi-hét utáni megújulásban úgy éreztük, hogy rendetlenek vagyunk, s ezen valahogy változtatni kell. Ezért magunk határoztunk afelől, hogy ennek másképpen kell lenni. Ez lett a liturgia:

- 1, Megérkezés, beszélgetések, helykiválasztás. *kb. 1/4 óra*
- 2, Éneklés bemelegítésül, rávezetésül, még nem feltétlenül a témához kapcsolódva *kb. 1/4 óra*
- 3, Hirdetések, fontos ügyek, feladatok megbeszélése. Ezeket mindig beírjuk a körbeadott ifi-füzetbe is, ahol később bárki újra megnézheti őket. Jó, ha nem csak a vezető hirdet, hanem azok az ifi-tagok is, akiknek valamilyen megbízatásuk van. *kb. 1/4 óra*
- 4, Egy témához illő ének, mely előkészít az imádságra.
- 5, Könyörő imádság. Ez lehet a vezetőé, de lehet közös imádság is, ha az ifi tudja, hogy mi a téma.
- 6, A téma bevezetése, az érdeklődés felkeltése valamilyen eszközzel. *a három együtt kb. 1/4 óra*
- 7, Maga az alkalom, a beszélgetés, magyarázat, előadás vagy áhitat. *kb. 3/4 óra*
- 8, Imaközösség.
- 9, Zárás az Úri imádsággal vagy egy énekeskönyvi énekkel.
- 10, Egy ige megtanulása. Ez igen fontos minden alkalmon!
- 11, Áldás, melyet Bibliából olvasva bármely ifi-tag is gyakorolhat mindenfajta külső jelzés (kéz felemelése) nélkül.
- 12, Születésnap-i köszöntők, éneklés. *az öt együtt kb. 1/4 óra*

Ez így egy két órás alkalmat jelent. Legtöbbször még ezt is túllépjük, de akármelyik részt lehet rövidebbre fogni, ha az soknak tűnik. Komolyan odafigyelni egyfajta ténykedésre 3/4 órán túl nem nagyon lehet, ezért kell változatossá tenni az alkalmat.

„...légy okos ellenállás, jó gát, tiszta meder,
hogy növekedjenek, mint súly alatt a pálma,
hogy önerejükkel törhessenek utat maguknak,
s ne nyelje el őket lápok iszapja, sivatag-
homok...”

Keresztúry Dezső

NEGYVEN IFJÚSÁGI ÓRA VÁZLATA

Téma: *Egymás megismerése*

Cél: *Közösségépítés azáltal, hogy megtanulunk egymás véleményére, de legfőképpen Istenre figyelni.*

Bevezetés:

Készítsünk mindenki számára külön kis témalapot* tetszőleges témasorral, de a lapon legyen hely saját kérdéseiknek, ötleteiknek is!

Rövid vázlat:

- A papírok kitöltése.
- Összesítés egy nagy táblán. (Mi kapta a legtöbb szavazatot?)
- Sorrendezés. (Mikor, melyik kerül sorra?)
- Ki melyik téma kidolgozásában szeretne segíteni?
- Bibliai igék keresése a témákhoz.
- Ajánlatok előadókra.
- Milyen típusú ifit tartunk róla? (Beosztás a négyféle ifi vagy a házi ifi vagy az ifi istentisztelet sorába.)

Áhítat: *„Az Úrnak félelme az ismeret kezdete...” Péld. 1,7 vagy „Adj azért szolgáltnak engedelmes szívet...” 1 Kír. 3,9*

Mindkettőnél a legfontosabb az, hogy az Istennel való kapcsolatunkon múlik minden „*témában*” a hozzáállásunk. A bölcsesség (eligazodni tudás az élet dolgaiban) az istenfélelem és az engedelmesség (itt szó szerint: halló szív!) útján lesz a miénk, s nem emberi tanácsadás által. Keressük együtt az Úr útját!

***Témalap (példa):**

- A keresztyénség és a világ kapcsolata, ellentéte.
- Reformátusságunk jellemzői.
- Jó-e alapvetően az ember?
- Milyen a jó értékrend?
- Az alázat, mint életforma.
- Miért szenvedünk?
- Szerelem, szerelem...
- Szavaink ölni tudnak.
- Mire vagyok alkalmas?
- Milyen énekeink vannak?
- Bibliai „*tévedések*”.
- Demokrácia vagy theokrácia.

Téma: Szerelem-szeminárium I:

A KAPOTT REND

Cél: *Annak megismertetése, hogy Istennek terve van az életünk felől.*

Előadás (egy lelkipásztor):

- Isten rendje a kijelentés alapján:
1 Móz. 2,18 de már *1 Móz. 1,27* is
- Válaszadás alapkérdésekre:
 - Van-e mindenkinek társa?
 - Hol találom meg?
 - Hogyan tarthatom meg?
 - Mi a dolgom addig?
 - Mit jelent a tisztaság, lehet-e újrakezdeni?

Játék:

Mindenki kap egy félbevágott lapot. (A lányok lehetőleg az egyik felét a sorozatnak, s a fiúk a másik felét!) Majd külön gyülekeznek a terem két végében. Megpróbálhatják onnan felmérni ki lehet a társuk. (Általában, ha nagy a terem ez nem fog sikerülni.) Majd léphetnek előre egyet. Újra nézegethetik. Majd újra egyet, s így tovább, míg mindenki társra talál.

- Nem lesz mindenkinek társa, de nem is biztos, hogy mindenkinek ebből a közösségből lesz társa...
- Ha kevés különbséggel vágjuk a lapokat, sokan fognak tévedni még ha közelebből megnézik is. Talán nem baj, ha ezt is bele vesszük, hiszen általában így történik...
- A találgatás után leülve megbeszélhetjük, hogy miért nem találta meg mindenki első látásra...
- Megbeszélhetjük, hogy mit jelenthetnek a „lépések” egymás felé. (Itt a játék szerzője elsősorban azt gondolta, hogy előbb oda kell figyelni a közösségen belül egy másik emberre, meg kell ismerni, mielőtt külön megyek vele.)

Diaporáma/vetítés¹

Egy jegyespár bizonyágtétele: *Hogyan találtak egymásra?*

Áhítat: *„Nem jó az embernek egyedül...” 1 Móz. 2,18*

Egy tagadással kezdődik az igen kimondása. Maga az Úr jelenti így ki nekünk, s tapasztalatból is tudjuk ennek igazságát. Ő tudja, Ő gondoskodik, Ő „szerzi” a társat. S a hozzá illő már sejteti, hogy kívül-belül neki való, kedvére való lesz...

Téma: *Kapcsolattartás azokkal, akik messze vannak*
Cél: *Figyeljünk egymásra, terheinkre, az egyedül maradtakra.*

Bevezetés:

Kaptunk egy levelet, szeretném felolvasni.*² Ha most írnod kellene valakinek mit szeretnél megörökíteni?

Rövid vázlat:

- Vegyünk elő egy csomag gyöngyöt és tegyük középre, majd mondjuk el, hogy valaki messze útra indul, és útravalóul, emlékeztetőként fűzzünk neki gyöngyöt azzal is, hogy a most legfontosabbat elmondjuk!
- Mindenki, aki üzenetet mond, az felfűzhet egy gyöngyöt.
- Amikor készen van, azonnal kössük össze, s mondjuk el, hogy így kellene közösségben maradnunk, hogy egy fonál összekössön mindig, s ez legyen az imádság, amellyel hordozzuk a távollévőket. Így nem szakadunk el egymástól akkor sem, ha valaki távolabb kerül! (Nyilván akkor érdemes ezzel a képpel dolgozni, ha valaki valóban elmegy közülünk.)
- Énekléssel együtt ajándékozzuk annak, aki elmegy.

Áhitat: *„Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” Gal. 6,2*

Mindenkinek vannak terhei, s általában elég nekünk a magunké is (6,5!). Ebben az összefüggésben a bűnök terhéről beszél az apostol. Arról, hogy alig bírjuk viselni, de sokszor mégis ítélünk, mutogatunk. S arra akarja rávenni a gyülekezetet, hogy osszák meg egymással, hogy tudjanak egymásért könyörögni, hogy őszinték maradhassanak, ne legyen közöttük gőgös, hanem mindenki vallja meg gyengéit, s aki ítél mindig vizsgálja magát, hogy abban ő nem vétkezett-e! (Amíg egyik ujjunk a másakra mutat, addig három visszafelé...)

Téma: Az 1. parancsolat

Cél: Isten legyen az első helyen az életemben!

Bevezetés:

Előre írjuk fel a parancsolatot kis cetlikre szavanként vagy kifejezésenként körülbelül annyiszor, ahány kis lapocska szükséges az ifi létszámának megfelelően! Ezt osszuk ki, s mondjuk, hogy mindenki gondolkozzon el azon a kis szón vagy kifejezésen, amit kézhez kapott! (Mi jut eszébe az egész Bibliával kapcsolatban, és a saját életével kapcsolatban?)

Rövid vázlat:

- Mindenki mondja el, amit gondolt! (A szavak sorrendjében menjünk körbe, ha egy szóból három is van, akkor hárman is hozzászólhatnak!)
- A csoportvezető készüljön minden szóra, minden kifejezésre külön néhány mondattal – ha fontos maradna ki, akkor feltétlen tegye hozzá! Ha tud, akkor igékkel megerősítve vagy az eredeti jelentésre figyelve készüljön, mert sokszor a kortörténeti vonatkozások* is fontosak lehetnek.
- A végén érdemes egy nagy papírra összegezni, hogy a csoport szerint mit is jelent a parancsolat.

Áhítat: „Szeresd az Urat, a Te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből.” Máté 22,37

Az Úr szeretetre vágyik! Szeretet parancsol! Teljes szeretet! Nem elég neki a huszadik hely az életben! Ha az első parancsolatot komolyan vesszük, akkor érdemes csak a többit sorra venni, mert különben teljesíthetetlen lesz. Jézus mutat rá, hogy az engedelmesség csak szeretetből fog sikerülni, ezért vizsgáljuk meg a szívünket!

*Kortörténeti, teológiai, exegetikai megjegyzések:

- A parancsolat a héber abc első betűjével kezdődik, amit érthetünk úgy is, hogy megelőzi az összes többi kijelentést. (Például a teremtés a második betűvel kezdődik.)
- Isten én-te viszonyra gondol, s nem csupán népre!
- Az Úr nevének jelentése: élő Isten, azaz az egyetlen élő a sok bálvány és kitalált isten között!
- Akkor kapta Izrael a kijelentést, amikor a rabszolgahadból az Úr népet akart formálni, azaz először ismét a rendet adta meg, hogy emberré lehessenek!
- A házból hozta ki a pusztába, a sátorba, a látszólagos biztonságból (és rabságból) a látszólagos bizonytalanságba (a szabadságba), hogy dönthessen mellette!

HÁZI IPI
(szervezése és megtartása)

- 1, Szülőkkel való tisztázás (időpont, hely, miért).
- 2, Előkészítés:
 - Témakiválasztás.
 - Játékgyűjtés.
 - Ennivalók vásárlása. (A szülők bezállhatnak, de nem kéne elvárni tőlük, ezt MINDENKINEK MAGÁNAK kellene előkészíteni!)
- 3, Példa:

Téma: *Egymás közötti beszélgetéseink*

Cél: *Hogy megtanuljunk „hármásban” beszélgetni. (Isten jelenléte figyelmeztetés és bátorítás egyaránt, érdemes olyanokat és úgy mondani, hogy Ő is hallhassa...)*

Bevezetés:

Egy kis kép (mindenkinek fénymásolva) kiosztása, s arról való beszélgetés, hogy mi lehet rajta...^{*3}

Rövid vázlat:

A bevezető beszélgetés után alakuljunk kis csoportokká (vagy párokká), és próbáljuk meg eljátszani a jeleneteket, milyen beszélgetést képzelünk bele...

Áhitat: *„...ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok.” Jak. 3,10*

Mi lenne, ha csak a lényegeset mondanánk el? Mi lenne, ha csak építő megjegyzéseink lennének? Miért mondunk olyan szavakat, amit azután megbánunk? Hol kezdődik a baj? Lehet a nyelvet megfékezni? Minden a szívnél kezdődik (*Máté 15,19* – ezért: *Máté 5,8!*), ezért azzal kell valamit tenni... (*Zsolt. 51,9-12*) Lehet, hogy a beszélgetést hallgatással kellene kezdeni? S folytatni is? „Aktív hallgatással” – csak visszakérdezve, hogy jól értetted-e? Beszélgetés hármásban: az imádságcsatorna megnyitása közben (vagy előtte, utána) egymásért.

Téma: *A szeretet cselekedetei*

Cél: *Egészen gyakorlativá tenni a keresztyéniséget.*

Bevezetés:

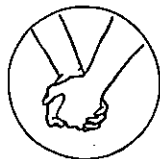
Olvassuk fel az irgalmas szamaritánus történetét! (*Lk. 10*) Mondjuk el, hogy most négy csoportra oszlik a társaság, és megpróbáljuk különböző helyszíneken eljátszani ezt a történetet!

Rövid vázlat:

- A, Egy budapesti lakótelepen.
- B, Erdély valamelyik útvonalán.
- C, Egy iskolai folyosón (teremben).
- D, Este a Balaton partján.
- A helyszínek szerint alakulhatnak (minimum négy fős) csapatok, akik 10 perc gondolkodás után el kell, hogy játsszák (lehet szöveges, de pantomim is!) a történet mai változatát.
- A játék megbeszélése aszerint, hogyan sikerült kihozni a történet kulcsmondanivalóját: szeresd ellenségedet, mert ő is a felebarátod. (Bár Jézus példázatában szegényszemre az ellenség szereti a jelenlévőket...)
- Kérdések lehetnek: Ki ma a szamaritánus? Te is lehetsz? Kin kell segítened? Hogyan és meddig kell segíteni? Van ennek határa? Mindenki rám van bízva? Hogyan lehet aktívabbá lenni a szeretetben?

Áhitat: *„...menj el, békülj ki előbb atyádfiával...” Máté 5,24*

Ellenséget könnyű szerezni, barátá tenni valakit viszont nagyon nehéz. Mert az előzőnek oka az önzés és az önigazság, a másíknak szerzője viszont az önmegtágadás és az elfogadás. „*Gondoljunk arra, hogy mi is kerülhetünk nehéz helyzetbe, és sohasem tudhatom, hol találkozom legközelebb azzal az emberrel, akivel most összevesztem – hátha még szükségem lesz rá*” – mondta valaki nagyon hátsó bölcsességgel, ám sok tapasztalattal. Az élet igazságos valami. Előbb-utóbb helyére kerülnek a dolgok. Nem lehetne, hogy én is részt vegyek a helyzetételenben? Előbb cselekedni, előbb szeretni, előbb megbocsátani, előbb gondolkodni, előbbre helyezni a másikat, először kezet nyújtani, először bocsánatot kérni... Hiszen velem is ezt cselekedte Jézus. Már akkor meghalt értem, amikor még ellensége voltam (*Róma 5,1-7*).

Téma: Szerelem-szeminárium II:

TESTÜNK AJÁNDÉKA

Cél: *A szerelem testi részének „taglalása”, mert a Biblia nagyon világosan szól erről!*

Előadás (egy orvos):

- A férfi és nő testi adottságainak különbsége is Isten ajándéka: egymást kiegészítő, szép, céljának megfelelő.
- A szexualitás, mint érték (az *Énekek Éneke 2,7-15 és 4,9-12 és 7,14 és 8,6-8* kiemelésével), aminek helye van! Egy biztonságos kapcsolatban, ahol teljes lehet az egység. (Az ejtőernyőzést nem lehet próbálgatni a 7. emeletről kiugorva, oda távlatok kelleneek!)
- Veszélyek: testileg könnyebb kapcsolatot építeni, mint lelkileg, ezért annak kell a végére maradni, s nem azzal kell kezdeni. (Pálhegyi Ferenc példája alapján: a szexualitás a háztető, arra nem lehet házat építeni...)
- A nemi betegségek egyetlen kivédése a szakkönyvek szerint: egy emberrel való tiszta kapcsolat! (Lehet itt minden konkrét kérdés is.)

Játék (Szerelem akadályverseny):

Először a lányok ülnek, fiúk mennek, majd fordítva, így minden lány minden fiút megfigyelhet és fordítva. Igen sok fontos dolgot meg lehet tanulni!

Akadályok (feladatok):

- Szüleid egy héting nincsenek otthon, hol és hogyan fogsz étkezni?
- Hogyan mondanád el először a barátnődnek, hogy szereted?
- A barátnődnél vacsorázol, de elsózta a salátát. Mit teszel ekkor?
- Egy fél éve vársz már egy lányra, s egyszercsak meglátod, hogy egy fiúval szembejön kézenfogva. Mit csinálsz?

Fordítottnál:

- Moziba szeretnél menni. Hogy veszed rá a fiút?
- Egy fiú már elsőre hatalmas csokorral jelenik meg. Mit szólsz ehhez?
- Tánc közben rálép a lábadra. Szólsz neki vagy nem?
- Meg kell-e várnia a lánynak, míg a fiú kezdeményezi a kézfogást?

Videóvetítés (csak, ha belefér, de lehet egy külön alkalom is):

Valamelyik abortuszról szóló film: Néma sikoly, Megtört varázs

Egy házaspár bizonyágtétele: Miért értékes nekik a másik?

Áhítat: *„Ha a jobb szemed visz bűnre, vágd ki, és dobd el magadtól...” Máté 5,29*

Jézus a bűn megoldását csak radikálisan látja. Nem lehet azt megszelídíteni. A gondolatokban őrzött képekben is tisztának kell lenni ahhoz, hogy testben tiszták maradjunk.

Téma: *Református vagyok!*

Cél: *Sajátosságaink, értékeink látása, nyomorúságaink komolyan vétele.*

Bevezetés:

- Mit szeretek nagyon egyházunkban? Milyen szokások kötnek ide?
- Mi az, amit nagyon nehéz elfogadni? Mi az, ami már idejét múlt, amiből reformálódni kellene?

Rövid vázlat:

- A kérdésfeltevések után minden választ felírunk egy minuszos és egy pluszos táblára. (Egy-egy nagy lapra előre valamilyen színnel felrajzolunk egy minusz és egy plusz jelct, ezek mellé, alá írjuk a véleményeket.)
- Milyen hát az a „református”? Az, ami nem katolikus, ami nem a többi? Mi ennek a jellegzetessége?
- Az, hogy református, az jobb a többinél? Az az egyedül üdvözítő felekezet? Ha nem, akkor miért tartozunk ide? Ha, igen, akkor minden más felekezet tagjai elvesznek? (J. Wesley, a metodista egyház feje álmotda egyszer, amikor mindezekről a kérdésekről gondolkodott: Felment a mennyország kapuja elé, s megkérdezte a kaput őrző Pétertől: Vannak itt katolikusok? Nincsenek – volt a felelet. Evangélikusok? Nincsenek. Reformátusok? Nincsenek. Végigkérdezve az összes felekezetet megdöbbenve kérdezte: Hát akkor kik vannak itt? Mindazok, akik megmosták ruháikat a Bárány vérében! Ezután lement a Pokol kapuja elé is, s ott is megkérdezte: Vannak itt katolikusok? Vannak! Vannak evangélikusok? Vannak. (Stb.) S akkor rájött, hogy a felekezet csak emberi mű, egyik sem üdvözít önmagában, mind csak hit által érvényes!)
- Az, hogy ide tartozom ajándék és döntés egyszerre. Ugyanolyan áldás és felelősség, mint az, hogy kaptam egy nemzetet és kaptam egy családot. Így ki tudom magam fejézni, s van egy helyem a világban. Nem több, de nem is kevesebb reformátusnak lenni.

Áhítat: *„Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el...” Zsid. 10,25*

Nincs tökéletes egyház. Az ugyanúgy megromlott, ahogy mi magunk is bűn alá vagyunk rekesztve. De a közösség elhagyása önmagában nem lesz megoldás. Minden közösségben vannak hibák (érdemes végigolvasni például a *Jelenések* gyülekezeteit, hogy mennyiféle gond van (*Jel. 2-3* részek)! Vállaljuk, hordozzuk a magunkét, szeressük javait, javítsuk hibáit!

Téma: *A 2. parancsolat*

Cél: *Annak meglátása, hogy nem mi birtokoljuk Istent, hanem Ő minket...*

Bevezetés:

Adjunk mindenkinek egy kis üres lapot! Majd kérjük meg őket, hogy két kérdésre válaszoljanak válaszoljanak a lapra írva:

- 1, Mi az, amit Isten tulajdonságai közül a legjobban szeretsz, ami a legtöbbet jelent neked?
- 2, Mi az, amit nem értesz belőle, ami túlságosan távol van, ami az előzővel sehoggy sem fér össze benned?

Rövid vázlat:

- Hagyjunk megfelelő időt a kitöltésre!
- Először kezdjük az első kérdéssel, s kezdjünk el sorolni tulajdonságokat, amelyek bizonyos bibliai történetekben (Jónás, Mózes, József stb.) megnyilvánulnak: irgalmas, hosszútűrő, igazságos, nem haragtartó, hűséges, – s ebbe beilleszkedhetnek a fiatalok felírt válaszai is.
- A nehezebb a második kérdés. Ezt jó, ha először elmondják ők, s azokra keresünk példákat, megoldásokat együtt!
- Végül a parancsolatban „*megnyilvánuló*”, Isten önmagáról szóló kijelentésének tulajdonságait vegyük elő indoklással, igemagyarázattal.*

Áhítat: *„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink...” 5 Móz. 29,28*

Istent megismerni lehetetlen. Titok. Nem tudjuk felfogni sem ésszel, sem érzelmekkel. Mindig nagyobb, több lesz annál. Még a világegyetemet sem értjük, hogy foghatnánk fel annak létét, aki mindezt teremtette? S mégis kijelentette igéjében, hogy ez a megfoghatatlan, kiábrázolhatatlan Isten testté lett Jézus Krisztusban.

*A TEREMTŐ nem ábrázolható ki teremtményeiben, még az ember is kevés, bár ő Isten képére teremtett (építész és a háza), ne akarjuk behatárolni Őt! Féltőn-szerető Isten, akinek büntetése véges, irgalma viszont végtelen. Nem feledékeny nagyapó, nem kijátszható majomszeretettel fordul felénk – igazságos. De mindent megbocsátó és teljes szeretettel szerető, ha megértjük Őt, ha szabadon szeretjük, s hagyjuk magunkat szeretettni Általa, az Ő gondolatai szerinti szeretettel...

IFI ISTENTISZTELET

Mitől más? Hangvételében, felépítményében, szabadságában. Ezért én sem megkötni akarok, hanem ötletet adni: így is lehet.

- Ifis köszöntés. (Igével, az egyik ifitag.)
 - Kezdőének. (A református énekeskönyvből.)
 - Vers. (A témához illő.)
 - Közös imádság. (Jó egy lapra előre fénymásolni, hogy közösen lehessen mondani.)
 - Közös ének. (Ifis kánon, inkább bemutatva, de ha könnyű meg is lehet tanítani.)
 - Lectio. (Egy hosszabb igéresz felolvasása – szintén valamelyik ifitag.)
 - Igehirdetés előtti zeneszám. (Furulya, gitár, orgona stb.)
 - Textus.
 - Prédikáció.
 - Ráfelelő ének. (A református énekeskönyvből.)
 - Közbenjáró imádság. (Imádkozhatnak többen is röviden egymás után.)
 - Csendesperc. (Mindenki csendben magában imádkozhat azért, ami neki volt fontos.)
 - Úri imádság.
 - Áldás.
 - Bizonyágtétel (A témához illően, és nagyon röviden).
 - Hirdetések. (A persely felajánlása egy fontos, az ifi által már megimádkozott célra.)
 - Záróének. (A közös ének ismétlése.)
 - A kijáratnál mindenki kap egy ígéslapot, amelyet az ifisek készítettek.
- Ezt a liturgiát sokféle változatban lehet használni, s azt hiszem igen fontos, hogy a lelkéssel együtt történjen a megegyezés mindezekről. Jó minél több ifist bevonni, hadd lássa a gyülekezet a maga fiataljait.
- Fontos a megelőző próba. (Mikrofon és kiállítás, valamint az öltözködés kérdésköre, hogy ne botránkoztassunk.

Téma: *A titkok megértése*

Cél: *Mélyebbre látni, mint ami szemmel követhető.*

Bevezetés:

Mindenki kapjon egy A/4-es lapot, s legyen mindenkinek ceruzája, vagy tolla! Mondjunk néhány keresetlen szót a szimbólumokról (néhányat felsorolva), mire jők, miért születtek, mikor használták őket...*

Rövid vázlat:

- Mindenki rajzolja fel a papírára azt a szimbólumot (lehet egészen egyszerű is, lehet kiegészíteni azzal, ami esetleg személy szerint fontos, lehet saját szimbólumot keresni), amely leginkább jellemző a hitére, Istennel való kapcsolatára!
- Nézze meg mindenki a többiekét, s válasszon magának egy párt, akivel leginkább hasonlít a szimbólum, s azzal beszéljék is meg az azonos-ságot!
- Majd ketten keressenek másik kettőt, akivel egy csoportba lehet kerülni, s beszéljék meg azt az egy fontos dolgot, ami mind a négy rajzban fellelhető! (Ha van ilyen LÉNYEG több részletben, azt is ki lehet fejteni, de egy közös mondat, megfogalmazás, szó, ami azonosítás, mindenképpen kell.)
- Négyesével mondják el, mit találtak, hogyan értették meg egymást, mit tudtak meg egymás hitéről!

Áhitat: *„...szájából kétélű éles kard jött ki...” Jel. 1,16*

Mit fejeznek ki a képek? Mit ábrázol ez a kép? Egyértelműen nem lehet szó szerint venni, csak áttételesen. Másik helyen azt mondja az ige: *„...a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” (Ef. 6,17)* – tehát szavával fog itélni. Ellenünk tanúskodik majd minden ige, amelyet hallottunk, értettünk, de nem cselekedtünk (5 Mózes 31,26).

 *Szimbólum = jelkép, mely sajátos, bonyolult tartalmát jelentésátvitellel képből érzékelteti.

- Az ige hatalmas tárháza a szimbólumoknak, számoknak, képeknek, példázatoknak, szófordulatoknak, sok-sok változata lehetséges a feldolgozásnak. Példák: „*Én vagyok...*” mondások, a próféták tárgyai (tekercs, öv, iga stb.), bárány, galamb, tűz, víz, mécses stb.
- Az azonosítás szintén szimbolikus – talán csak egy vonatkozásban igaz (amit a fiatalok magukra mondanak), de segít, ha másé is hasonló, vagy a másiknak másért fontos ugyanaz. Ez közelebb vihet a Biblia belső összefüggéseihez, és kultúrtörténeti megértésre (versek, történelmi ábrázolások, szobrok, festmények stb.) vezethet.

Téma: Szerelem-szeminárium III:

A LÉLEK TITKAI

Cél: *Annak felismerése, hogy milyen fontos a szerelemben, a társkeresésben a lelki építkezés.*

Előadás (egy pszichológus):

- Mit jelent a „férfi szerep” és a „női szerep”?
- Miért az engedelmesség megtanulása fontos az asszonyoknak, és miért a szeretet a férfiaknak a házasságban? (Ef. 6,21-33)
- Mit számít a neveltetés a párválasztásban?
- Mi az ideális: a hasonlóság vagy a különbözőség?
- Mi az a „szerelem”?
- Hívónek lehet hitetlen a társa?

Játék:

- Külön menjenek a fiúk és külön a lányok! Mindkét csoport írjon fel egy nagy ív papírra két listát: Milyen tulajdonságokat, szokásokat várnak el a másik féltől, mi az, amit nehezen viselnek, ha a másik úgy viselkedik. Azután ki kell tenni középre mindkettőt, s egy tag felolvassa a másik csapatnak. (Nagyon tanulságos szembenézni ezzel!)
- Másik ötlet: Több kisebb csoportra kell osztani a társaságot. Mind-egyiknek feladat, hogy minél több útjelző táblát felhasználva tanácsolják a kapcsolatot kezdeni akaró, azt megtartani vágyó lépéseit. Az útjelző táblákat le kell rajzolni, s mindegyiknek kell egy-egy bibliai ige, ami a táblát magyarázza. Az nyer, aki a legtöbb táblát használta fel, mert az minden részletre figyelt, ami egy kapcsolatban kérdéses lehet...

Videóvetítés:

Egy film a teremtésről, esetleg a Válaszúton című kazetta megtekintése.

Egy házaspár bizonyoságtétele: Mit tanultak egymástól?

Áhítat: *„Gyökerezetek meg és épüljete fel őbenne, erősödjete meg a hit által, amint tanultátok, és hálaadásotok legyen egyre bőségesebb.” Kol. 2,7*

Először lefelé kell nőni (=mélyülni), titkon, belül, hogy legyen erő a felfelé növekedésre. Ha nem megy mélyre a gyökér, nem lesz táplálék, és nem lesz támaszték! Az épülés is tégláról-téglára megy, nem egyik napról a másikra készül, vannak tervek mielőtt nekifog valaki, van anyag, amiből építhet. Meg kell erősödni. Ez folytonos gyakorlást igényel. Aki erősítés nélkül megy gyalogtúrásra, már az első nap után izomgörcsöt kap. A kapcsolat elmélyült, folyamatosan felépített, megfelelő tartalékokkal rendelkező, sok már otthon gyakorolt cselekvésből, szóból, viselkedésből épül fel...

Téma: Advent van!

Cél: Útkészítés!

Bevezetés:

Egy adventi koszorú meggyújtása (vagyis a rajta lévő első gyertyáé), majd néhány gondolat: A sötétség napról-napra nő, most egészen karácsonyig. Olyan kevés a világosság. Pedig szükségünk van a világosságra! (A gyertyára nézve:) Ez a kis fény nagyon könnyen kioltható, de mégisincs már egészen sötét, ha meggyújtottuk. Sőt, tovább lehet adni. Azzal is őrizhetjük egymás fényét (és készíthetjük az utat), hogy meggyújtjuk újra egymás gyertyáját...

Rövid vázlat:

- Mindenki kapjon egy kis gyertyát! (Erre erősítsünk kör alakú kis papírt, hogy ne viaszozzunk össze mindent!)
- A közös gyertyáról elmondottak után mondjuk el mit is szeretnénk: Most lehetőségünk van arra, hogy odamenjünk azokhoz, akiknek szeretnénk meggyújtani a gyertyáját. Lehet olyan is, akiről látjuk, hogy kellene, de mégjobb lenne, ha azokhoz mennénk oda, akiről úgy gondoljuk, hogy valamikor az év folyamán hozzájárultunk ahhoz, hogy a gyertyája elaludjon... azaz bocsánatkérésképpen, tisztázásképpen (útkészítésül)...
- Hagyjunk időt a gondolkodásra, majd valamilyen szép ének éneklésével (esetleg szép kazetta hallgatása közben) menjünk mi először, s azután mindenki mehessen szép sorban a többiekhez! Ha valaki olyanét szeretné meggyújtani, akinek már ég, az jelképesen is megteheti. (Vagy el is fújhatják közösen, hogy azután meggyújthassák...)

Áhitat: „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok...*” Máté 5,16

A világosság = reménység. Sőt Jézus önmagáról is azt mondta, hogy Ő a világ világossága. Kezdetben, a teremtéskor a VILÁGOSSÁG mindennek a lehetőségét magában hordozta. De rólunk is azt mondta: „*Ti vagytok a világ világossága.*” Legyünk hát azok! Nem biztos, hogy napfény-crejűek leszünk, de amennyit világíthatunk, annyit tegyünk! (Egy esős novemberi estén egy előadásról autóztunk hazafelé néhányan az ifisekkel. Szemerkélt, s így nagyon nehezen láttunk, majd egyszercsak kialudt a lámpánk is, csak a helyzetjelző világított. Mit csináljunk? Teljesen lelassítottunk. Így megelőzött egy busz. S akkor bevillant: kövessük! A négy kis piros lámpa vezetett minket minden úttalan úton, s hazaértünk!)

Téma: A 3. parancsolat

Cél: Vigyázzunk arra, hogy csak megfelelő helyen és módon ejtsük ki Isten nevét...

Bevezetés:

Kinek-kinek mit jelent a neve? (Körkérdés.)

Rövid vázlat:

- Egy nagy csomagolópapírra írjuk fel az Úr „neveit”, azok jelentésével együtt!*
 - Miért tiltja az Úr, hogy nevét hiábavalóan használjuk? (Ez az egyetlen parancsolat, mely „fénycsók” is!) Mi az a hiábavaló? (Például Izrael névadásában szinte minden névben ott van Isten valamely neve – használták, hogy megvédjék gyermekeiket, de nem úgy nevezték. Ennek szokása miatt változtatja meg azonnal Nabukodonozor az ifjak nevét, hogy „elvegye” róluk Isten nevének védelmét... *Dán. 1,7*)
 - Esküdjözés: a magam hitetlensége miatt használom az Úr nevét. Káromkodás: a magam tehetetlensége miatt Őt szidom. „Sóhajmádságok”: amikor fogadkozom, hogy ha most az egyszerű megsegít, minden ami csak színből és nem szívből van (*Máté 7,21*).
- Keressünk még példákat a hiábavalóságra...
- Mit jelent Jézus ígérete: „Az én nevemben”?*⁴ A parancsolat nem a használatot tiltja (azt csak a túlzó védekezés adta gyakorlat formálta így), hanem a hiábavalóságot, ezért HA HISZEM, HOGY Ő JELEN VAN, HA TUDOM, HOGY Ő EZEKET HALLJA, HA TELJES BIZALOMMAL TŐLE VÁROK MINDENT, hogyan mondhatnám ki a nevét...

Áhítat: „...Jézus nevére minden térd meghajoljon...” *Fil. 2,10*

„Keménynyakú kálvinisták”-ként nehezen hajlik a térdünk, pedig milyen jó nekünk, hogy kicsinek láthatjuk magunkat, s hogy mindenható Urunk van, akinek segítségül hívhatjuk a nevét. Boruljunk hát lába elé, dicsőítsük Őt, ahogyan azt a „mennyei istentiszteleten” a *Jelenések* könyvében (*Jel. 5*) teszik.

*Isten nevei:

- Jahve: Élő, velünk lévő
- Jahve Cöbaoth: Seregek Ura
- Elohim: Isten
- El-Shaddaj: Mindenható
- Adonáj: Úr

Téma: *Atyánk van!*

Cél: *Isten gondviselésének biztonsága.*

Bevezetés:

Diaporáma a **23. zsoltár** alapján, vagy nagy flanelképek a pásztor és a bárány kapcsolatáról, esetleg régi evangéliumi kiadású nagy plakát az elveszett bárány megtalálásáról (kinagyítva még jobb).

Rövid vázlat:

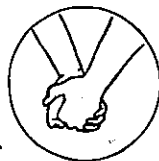
– Ha semmilyen képanyag nem áll rendelkezésre, akkor néhány ifitag ossza fel egymás között a **23. zsoltár** verseit, és próbáljon minden vershez gyakorlati példát mondani a zsoltár idejéből, s ránk vonatkoztatva mai értelemben keresni az üzenetet!

– Milyen „megalázó”, hogy bárányok vagyunk csupán, akikre az a jellemző, hogy elég ostobák (nem tudják megkülönböztetni a jó táplálékot a mérgezőtől), hogy alig látnak (csak egymáshoz képest tudnak tájékozódni), hogy nyájban élnek (az ember sem képes sokáig egyedül maradni), hogy valakinek gondoskodni kell róluk (életünk legnagyobb részében valakinek a gondoskodására szorulunk), hogy valakinek meg kell védeni őket, mert nagyon könnyen pusztulnak, (hogy rettentően törekeny az ember, s egész életében keresi a biztonságot)...

– Milyen hatalmas ajándék, hogy bárányok vagyunk csupán! Mert van Atyánk, aki gondoskodik rólunk, aki minden szükségünket tudja, aki mindig velünk van, aki közösségre rendelt minket, aki önmagát adta **BÁRÁNYKÉNT**, hogy áldozatul legyen vétkeinkért, aki ezzel megmutatta, hogy a világban mi csak bárányként élhetünk, s hogy a farkasok csak álcaként viselik a báránybőrt...

Áhitat: *„Én vagyok a jó pásztor.” Jn. 10,11*

Ő vezet, nem tereget, előttünk jár, mutatja az utat. Ő megvéd, sőt az ajtóként is Ő jelenti a biztonságot az éjszakában. Ő akár életét is adja értünk, mert szeret minket, ismer minket, összetart minket, s megismerteti magát velünk. Hallgatsz-e rá? Követed-e Őt, bízva benne, hogy jól vezet? Hiszed-e, hogy örök életet adott neked? Hogy a kezéből senki ki nem vehet akkor sem, ha elterelte valaki figyelmedet róla, s már azt hitted elvesztél...(29. vers)

Téma: Szerelem-szeminárium IV:

CSALÁDBAN ÉLÜNK

Cél: *Isten célja az életünkkel sosem önző örömszerzés, hanem másokat boldogító kapcsolatrendszer, belső közösség másokkal.*

Előadás (egy szociológus):

- Az együttélés feltételei, válságok feltérképezése.
- A szocializáció fontossága: ki, hogyan, mikor tanult meg bizonyos együttélési szabályokat.
- A család szerepe a társadalomban (válások, csonka családok következményei), s mit mond erről a Biblia? (Az ige családképe: két ember szeretet-szövetségéből fakadó, gyümölcsökkel, gyerekekkel megáldott élet, ahol a nemzedékek együtt nevelnek – azonosat mond szülő és nagyszülő.)

Játék:

- Néhány csoportot építsünk (családokat: apa, anya, nagyszülők, gyerekek stb.), majd húzzanak a következő szimbolikus kifejezések közül, s néhány perc készülés után játsszák el: CIRKUSZ, FÉSZEK, BÖRTÖN, SZÁLLODA, ÉPÍTKEZÉS, KIÁLLÍTÓTEREM, ÁLLOMÁS, ÜZENŐ-TÁBLA, KAKASVIADAL stb. Az eljátszások után két gondolkodtató kérdés: Te milyet szeretnél? Min kellene változtatnod ahhoz, hogy így legyen?
- Másik ötlet: „*Theörözögbariczky család*” – mindenki húz egy nevet és egy szerepet a családon belül, s a cél az, hogy megtalálja a „*saját*” családját: egy székre ülve rendben leüljön nagypapa, nagymama, papa, mama, fiú, lány. Mindenki elkezd kiabálni keresni a családját, s csodálkoznak, hogy mindenki ugyanazt mondja – persze, mert csak a helyesírás szerint más a családok neve! Aki először rájön, az gyorsan a leírt neveket kezdi nézegetni, s így már gyorsan meglesz a család. Az előkészítőnek nagyon gondosan kell tudnia, hogy melyik cédulára mit ír, hogy a feladat egyértelmű legyen!

Egy család bizonyágtétele:

(Ahol a gyerekek is elég nagyok, hogy megszólaljanak, és legalább három gyermekes a család!). Mindenki válaszoljon egy ügyes riporter kérdéseire, aki előre készül, színpadra ülteti, és a fiatalok előtt kérdezzeti őket!

Áhítat: *„Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.” Lukács 2,52*

Az embernek négyféle dimenziója van, amelyben növekednie lehet, s így lesz egészséges felnőtté: értelmi növekedés, testi fejlődés, hitben való felnőtttség és társadalmi érettség. (A családalapítás legjobb időpontja, ha ez a négyféle lehetőség/adottság elért már egy elfogadható szintet.) Jézus négyféle értelemben növekedett az írás szerint. Ki melyikben hol tart? S milyen a felnőtttség e négy vonalvezetés szerint?

Téma: A 4. parancsolat

Cél: A munka és a pihenés Isten rendje életünkre nézve.

Bevezetés:

Mit szoktunk csinálni vasárnap? Írjuk fel egy táblára mindnyájan...

Rövid vázlat:

- Osszuk fel a társaságot annyi csoportra, ahány kérdést szeretnénk feltenni, hogy próbálják meg a Biblia alapján megválaszolni azokat:
 - 1, SZOMBAT vagy VASÁRNAP?
 - 2, Mit jelent megemlékezni?
 - 3, Mit jelent megszentelni valamit?
 - 4, Mit jelent az, hogy Jézus a „szombatnak is Ura”?
 - 5, Mi lehet a szombat törvény lényege, miért parancsolta ezt a „teljes nyugalmat” az Úr?
- Tíz perces készülődés után (érvek gyűjtése, igék keresése), a csapatnak olyan meggyőződen kell elővezetnie a kérdést, hogy a többiek minden „kötözködése”, kétkedése, vádja, „ellenigéje” ki legyen védve. Ez azt is jelenti, hogy a többi csapatnak kérdeznie kell a témához kapcsolódóan.
- A végén legyen feladat, hogy próbáljunk egy vasárnapot úgy kezdeni, hogy „meghívjuk az Urat”, s Vele, az Ő akarata szerint próbáljuk azt megélni. Minden szó, minden tett legyen így mérve!

Áhitat: „Minden szabad, de nem minden használ.” 1 Kor. 10,23

Szabadságunk határa a másik ember szabadsága. Sőt méginkább, hogy amit szabadon teszünk, az ne legyen botránkozás alapja. Nem gúzsbakötés ez? Hát nem más a parancsolatok sorozata is, mint tiltás tiltás hátán? Hol van itt a szabadság? Ott, ha felismerhetem, hogy a másik java nekem is jó! Ott, ha megértem, hogy a „nemet mondás” szabadságánál csak egy nagyobb van: az IGEN-t mondás szabadsága, amellyel felvállalom a másikat!

*Megjegyzések a válaszadáshoz:

- Az első keresztyének zsidók is voltak, számukra természetes volt, hogy szombatnapon a zsinagógába mennek hirdetni az igét (sokszor a törvény miatt is), tehát kellett egy másik nap, amikor összegyűlhetnek, mint keresztyének – ez lett az ÚR NAPJA, a vasárnap – Jézus feltámadásának ünneplésére.
- Minden zsidó törvény alól felment bennünket az ige: **Kol. 2,16-18**, de Jézus helyretétele is a szombattal kapcsolatban. Nem a nap neve a fontos, hanem a megtartása!

Téma: *A Karácsony lényege*

Cél: *A szeretet-közösség megélése.*

Bevezetés:

Az előző alkalom után megbeszéljük négy fiatallal, hogy egy kis jelenetben vehetnek részt a többiek javára, amit ezen az ifin adnak elő, néhány énekvers után.*5

Rövid vázlat:

– Előző alkalommal hirdessük ki, hogy mindenki hozzon magával egy kis ajándékot (olyat, aminek ő is örülne, ha megkapná), ha lehet saját készítésű ajándék legyen, s benne egy igé, ami az ajándékkal összefügg, annak mintegy kiábrázolása! (Jó, ha megbeszéljük néhányukkal, hogy hozzanak több ajándékot, mert ilyenkor mindig felszaporodik az ifi, s az nagyon kellemetlen lehet, ha valakinek nem jut ajándék...)

– Énekeljünk néhány karácsonyi éneket!

– Következzen a jelenet teljes sötétségben!

– Maradjunk gyertyafénynél! (Ha van, akkor a karácsonyfa mellett, ha adventi koszorú van, akkor csak azt gyújtjuk meg, vagy mindenki kaphat gyertyát és azok égjenek.)

– Mindenkinek írjuk fel a nevét egy papírra, s tegyük be egy közös tálba, ebből húzzon mindenki – ez annak a nevét jelenti, akit megajándékozhat!

– Néhány kedves szó kíséretében adjuk át az ajándékokat!

– Énekeljünk még karácsonyi énekeket!

Áhítat: *„...hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?”*

Róma 8,32

Isten legnagyobb ajándéka Jézus Krisztus. Az, hogy Ő ajándék onnan is tudható, mert szeretetből jött, mert „váratlan” volt, mert ígéret előzte meg, mert senki sem sejtette, hogy milyen is lesz valójában... Jézust megajándékozták, amikor megszületett. Szép dolog ez, mi is megajándékozunk egymást a születésnapunkon. De micsoda fantasztikusan királyi dolog az, ha valaki maga ajándékozik a saját születésnapján! S még azt is megengedi, hogy az Ő nevében mi ajándékozunk egymást! De mivel ajándékozunk meg mi Őt? Mit gondoltok, minek örülne? Egy kis gondolkodás után legyünk imaközösségben, s keressünk valamit, amivel örömet szerezhetnénk az Úrnak!

Téma: *Évzárás–évkezdés*
Cél: *Lehetőségadás az újrakezdesre.*

Játék (Érték-licit):

- Kis kemény kartonlapokra írjunk fel értékeket. Lehetnek tárgyi értékek is, de elsősorban lelkiek legyenek, esetleg tulajdonságok, tehetségek stb. Mindenki kap gondolatban 100 zsetont, s ezzel gazdálkodhat. Felolvasunk egy értéket. Megmondjuk a kikiáltási árát, s lehet jelentkezni. Ha valaki többet ajánl mondhatjuk, hogy: 50 először, másodsor... itt még közbe lehet szólni, de ha már kimondtuk, hogy harmadszor, akkor már azé, aki azt az árát megajánlotta. Érdemes legalább kétszer annyi értéket felírni, mint ahányan ott vannak, hogy mindenki válogathasson. Érdemes egy dolognak több változatát is felírni, hiszen sok hasonló kívánság van egy-egy közösségen belül. Amikor az összes érték egyszer leforgott, már nem szabad ismételni, de ha van még valaki, akinek nem jutott érték, az választhat egyet (már csak 100 zsetonért), hogy mindenkinek legyen legalább egy.
- Ezután következik a megbeszélés néhány kérdéssel tarkítva: Miért pont ezt az értéket választottad? Ha tehetted volna, mit választottál volna még? Milyen értékek jegyében telt el ez az esztendő? Mit szeretnél másképpen csinálni a következő évben, milyen értékek megszerzésével...

Áhitat: *„Úgy tekintsen minket minden ember, mint... Isten titkainak sáfárait.” 1 Kor. 4,1*

Most csak egy év telt le, de az idők gonoszak. Nekünk minden időben tudnunk kell, hogy nem játszhatunk az életünkkel, napjainkkal, felelősek vagyunk értük. Olyanok, mint a talentumok, amelyek gyarapításra vannak. Isten titkaival sáfarkodunk, mert ismerjük Őt, ezért nem élhetünk akárhogy. Ez a forduló nem jelent semmit, nem több, mint más nap és éjszaka, de ha már van egy ilyen lehetőségünk miért ne néznénk végig komolyan évzárásunkkor egész eddigi életünket. Vannak, akik ilyenkor dorbézolnak, kikapcsolódnak. Mi ne tegyük ezt, hiszen olyan felesleges így lezárni s így elkezdeni valamit. Gondoljuk úgy végig dolgainkat, hogy most úrvacsorával zárjunk éjfélkor.

Előkészület az úrvacsorára:

A *Tízparancsolat* kérdésekkel, csendben. Aki szívesen teszi, végigimádkozhatja, a többek gondolkodjanak csendben Isten előtt a kérdések alapján.

Úrvacsora osztás:

- Szerzetetési ige.
- Magunk megpróbálása, bűnbánat tartás.
- Közös imádságként előre mondva ismételjük el az **51. zoltár** verseit.
- Hitvallástétel.
- Fogadalom:
 - 1. kérdés: a **Jn. 3,16** alapján.
 - 2. kérdés: a **Róma 12,1-2** alapján.
- Bűnbocsánat hirdetés a **102. zoltár** alapján.
- Meghívás: A lelkipásztor indítsa el, de mindannyian adják egymásnak egy-egy igevers elmondásával a kenyeret és utána a bort. Az igevers menjen körbe ugyanúgy, mint a kenyér és a bor. (Ezt úgy írják meg előtte az ifitagok, hogy mindenki az év legfontosabb igéjét írja le egy papírra, s ezek közül lehet ilyenkor igét osztani.)
- Hálaadás, intés.
- Imádság, lehetőleg imaközösségben. (Hálaadás az előző évért, s könyörgés a következőért.)
- Úri imádság.
- Áldás.

Az úrvacsora után maradjunk együtt énekelve.

S mert sem a tv nézés nem jó program ezután, sem a bulizás, ezért jobb, ha szervezünk közös programot még néhány órára. Miután komoly dolgokról már nem nagyon eshet szó, ezért sok játékkal, vidámsággal, némi étkezéssel, a közösségnek nagyon jó, ha együtt maradhat.

- A játékokat lelkes ifi-tagokra bízuk, hiszen nekik is jót tesz, ha készülhetnek, s sok játékoskönyv van már forgalomban.
- Étkezésről mindenképpen gondoskodjunk, bár eddigi tapasztalataink alapján azt mondhatom, hogy mindig ránk maradt, mert kevesen tudnak enni a hajnali órákban, tehát nem kell sok, s meg lehet egyezni egymás között, hogy ki mivel járul hozzá: szendviccsel, sütivel, üdítővel stb.

Téma: *Hol a helyem?*

Cél: *Közösségépítés, felelősségvállalás.*

Bevezetés:

Egy képhez tartozó PUZZLE-játék kis darabjait osszuk szét az ifitagok között! Mindenki csak egyet kapjon, s nem baj, hogyha sok marad meg! Kérdezzük meg, hogy szerintük a kis darabka alapján mi lehet a nagy képen! A válaszokat írjuk fel egy nagy csomagolópapírra, hogy a végén is lehessen majd utalni rá.

Rövid vázlat:

– Néhány kérdéssel átvezetjük a témát a lényeg felé. Meg lehet mondani egyetlen darabból, hogy mi van a nagy képen? Hogyan is gondolhatja az ember, hogy fel tudja fogni a teremtett világot?! Csak kétes következtetései lehetnek akkor is, ha mások részleteit is ismeri. Hol van az még az egésztől! S mégis milyen bátran szokták állítani, hogy nincsen Isten?! Egyetlen kis részlet csak a miénk, s ez érvényes korban, térben, ismeretben egyaránt. Hogyan ismerhetek meg többet? Hogyan találom meg, hogy hol a helyem a „képen”?

– Körbeadjuk az eredeti képet, s mindenki megkeresheti magát rajta, majd továbblépünk: Ezek a kis puzzle-darabok nagyon szemléletesek, mert tudnak kapcsolódni, tudnak elfogadni, s tudnak adni, s így szoros kapcsolatok alakulhatnak ki. Ha valaki a helyét keresi azt kapcsolatokon keresztül fogja megtalálni. Először nyilván a szülő-gyermek kapcsolat a meghatározó, majd az iskolatársak, tanárok, barátok, később a házastárs, munkatársak stb. Együtt alakul a kép, együtt többet tudhatunk meg arról, hogy hol a helyünk – ezért minden ember vágyik és létesít is kapcsolatokat...

– Isten ismeri az eredeti képet. Ő adott nekünk életteret, Ő adott helyet, Ő adta a kapcsolatlehetőségeket is, elmondta az együttélési szabályokat, a közösségépítés lehetőségeit. A mi dolgunk, hogy kövessük vezetését, s engedjük, hogy építsen minket – figyeljünk egymásra Istentől kapott ajándékként. Keressük mit adhatunk – ha mindenki csak néhány emberrel kapcsolódik, máris közelebb jutottunk a kép megismeréséhez...

Áhítat: *„...mint élő kövek, épüljetek fel lelki házzá...” 1 Pét. 2,5*

Élő kövekként, habarccsal összekötve – ami a szeretet – mindnyájan összetartozunk, s így ebben a szeretet-közösségben lehetünk Isten templomává, hogy neki szolgáljunk együtt a világban.

Téma: *Irodalom és keresztyénség*
Cél: *Útkeresés, találkozás a világgal, a keresztyén Európa gondolkodásmódjának megismerése.*

Előadás (egy irodalmár, tanár vagy kutató):

- Hogyan tükröződik az irodalomban a keresztyénség?
- Ady Endre Istenes versei, József Attila istenképe, Babits, Balassi keresése. (Közülük az, aki közel áll az előadóhoz.)
- Értelmező olvasás tanulása.
- A reformáció hatása a magyar nyelv megmaradására. (Biblikus szó-lásmondások a magyar nyelvben)
- Külön-külön is lehet bármely téma. Mindenképpen olyan embert kell keresnünk, aki az összefüggésekre rá tud mutatni.

Játék („Fele sem igaz” vagy „Mindent vagy semmit” játék):

- A „*Fele sem igaz*”-nál be kell avatni három embert, akik a válaszadók lesznek. Két csapattal játszunk, s ők kérhetnek a három közül valakit, aki válaszol. A három válaszból mindig csak egy a helyes, de ezt igen nehéz eldönteni egy válaszból. Mégis ha valaki eltalálja, és a helyes válasznak azt mondja, hogy IGAZ, az három pontot kap, aki pedig a helytelenre mondja, hogy NEM IGAZ, az két pontot kap. Minden más esetben nulla pont jár. Nagyon sokat lehet így tanulni, de a helyes válaszokat mindig meg kell ismételni, mert különben a poénos hazugságok maradnak meg a fejekben.
- A „*Mindent vagy semmit*”, formája alapján bármilyen kérdésekkel játszható. Például bibliai városokkal, melyek irodalmi művekben szerepelnek. A Timótheus Társaság játéka is felhasználható ilyen formában.
- Az irodalmat és a Bibliát összekötő kérdéseket kell gyűjteni!

Videóvetítés: „Az oroszlán, a boszorkány és a különleges ruhásszekrény”
 (Igen hasznos az irodalom és a Biblia megértése kapcsolatában.)

Áhítat: *„Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezetnek, mint a csillagok...” Dán. 12,3*

A tudás, az ismeret önmagában nem akadály a keresztyénségnek. Az olvasottság nem jelenti azt, hogy valaki távol van a Biblia igazságától. Bár az irodalom „*megoldásai*” sokszor pesszimisták, kiutaltanak, de épp ezért mutatnak utat, mert önmagában az okosság nem üdvözít. Valaki így ábrázolta:

Buta és hitetlen ember: 00, okos és hitetlen ember: 10,

okos és hívő ember: 11, de buta és hívő ember is csak: 01.

Valaki így tett bizonyosságot: „*Sosem értettem olyan mélyen Isten szeretetét, mint amikor a szeretet hiányáról olvastam Mauriac: Viperafészek című regényében.*”

Téma: *Hogyan munkálkodik a Lélek az életemben?*
Cél: *Hogy a Lélek által vezetettek legyünk, s ne a test épp aktuális vágyát, indulatát teljesítsük!*

Bevezetés:

A *Galata 5,16-26* felolvasása kétszer egymás után, kis szünettel. Előszöri olvasás után kis csendben megkérdezhetjük, hogy mi érintette meg őket, s azért lehet csendben imádkozni. Másodszor is olvassuk el, most kicsit lassabban, s próbáljunk most arra figyelni, mit akar Isten megmutatni az igében!

Rövid vázlat:

- Írjuk fel a Lélek gyümölcseit sorra egymás alá, majd melléjük ellentéteiket a tábla másik oldalára! Így világosan olvasható lesz, hogy minek mi kéne a helyére kerülnön, illetve hogy mi az, ami hiányzik, és miért vagyunk mi test szerint élő emberek.
- Az ige keményen fogalmaz: *„...nem öröklük Isten országát.”* Vizsgáljuk meg magunkat, mi örökölhethénk a táblán szereplő látélet után?
- Hogyan lehet ezen változtatni? Újra csak figyeljünk az igére: *„...a testet megfeszítették szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.”* – tehát a kettő együtt nem fog menni, s a vágyakozás is kevés. Sőt kevés a megbánás, a felismerés... A test a Lélek ellen vitézkedik, komoly harc megy végbe az életünkben. A Lélek megmutatja, hogy mi a bűn (ez az egyik legfontosabb, legelső munkája az életemben *Jn. 16,8*), s elvezet oda, hogy ezt megbánhassam. Ott el kell engedjem a bűneimet a keresztnél (itt is a Lélek szüntelen fohászkodik értem), s engednem kell, hogy a rossz helyét, amit kitisztított a kegyelem, betöltse a jó, betöltse a Lélek. Ha ugyanis ez nem történik meg, akkor a gonosz visszatérhet (*Mt. 12,43-45*)!

Áhítat: *„A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” 1 Jn. 2,17*

Tudnom kell, hogy magamtól, minden erőmet megfeszítve sem fog menni a változás. (Csak egy darabig, s bele is fáradok!) Az, hogy belátom kevés, az hogy elkeseredem, kevés. Meg kell tagadnom és el kell hagynom, sőt kérem nem kell a Lelket, hogy tudjam Isten akaratát cselekedni. Tisztázzuk, hogy is állunk ebben a kérdésben, s könyörögjünk a megújulásért! Ehhez látunk kell, hogy elveszünk, ha továbbra is ezen az úton maradunk! Ne elégedjünk meg félmegoldásokkal, a Lélek minden *„indítását”* a cselekvésre, vagy abbaahagyásra vegyük nagyon komolyan. Mert mindig jelzi bennünk, ha rosszat teszünk, vagy ha valami jót tehetnénk. Engedjük magunkat a Lélek által vezetett, hogy teremhessük a gyümölcseit!

Téma: Az 5. parancsolat

Cél: Szüleink tisztelete, megbecsülése.

Bevezetés:

Mi a hosszú élet titka? Az ige szerint nem valami csodaszer, nem is gyakorlatok sora, hanem egy nagyon hétköznapi dolog – A SZÜLŐK TISZTELETE. De mit jelent ez?

Rövid vázlat:

- Osszunk ki egy kis papírt mindenkinek, s két kérdésre kérjünk választ:
 - 1, Mi az, amiért nagyon hálás vagy a szüleidnek? (Sorolhatsz több dolgot is!)
 - 2, Mi az, amit nagyon nehezen viselsz bennük, amit mindenképpen másképpen csinálnál a helyükben?
- Hagyjunk időt a válaszadásra, majd indítsuk személyesen a beszélgetést azzal, hogy mi magunk mondunk valamit mindkettőre! (Itt jobb, ha a két dolog egyszerre kerül tárgyalásra, mert árnyaltabb képet ad, s talán könnyebb is elmondani.)
- Figyeljünk arra, hogy a szülőkkel való kapcsolatról legyen szó, hogy kiderüljenek a viszonyosságok!
- Mit jelent a szülők tisztelete? Azt, hogy megbecsülöm a világ legnehezebb (bár legáldottabb) feladatát! Figyeljünk rá, hogy az ötödik parancsolatot nem lehet kiemelni a többi közül! Nem úgy van, hogy egy szőlő a gyerekeknek, és kilenc a felnőtteknek! Hanem tíz szőlő a felnőtteknek (mindenkinek, aki értheti)! Tehát ez is felnőttfeladat: Tisztelt szüleidet! Ez
 - a gyermekkorban: engedelmesség,*
 - a felnőttkorban: kölcsönösség, figyelem, teherhordozás,*
 - az ő megöregedésükben: a felelősség felvállalása, amit kaptam gyermekkoromban azt adjam, vagy még többet...*
- A parancsolat nem tárgyalja azt, hogy a szülők méltók-e rá, egyszerűen ezt a kapcsolatot kiemelten tárgyalja! Tehát nagyon fontos ez a kapcsolat, s a legtöbbet alakít rajtunk (a mennyei Atyával való kapcsolaton kívül)!

Áhítat: „...engedelmeskedjétek szüleiteknek minden tekintetben, mert ez kedves az Úrban.” Kol. 3,20

Az ötödik parancsolatot csak az előző négy előzi meg! Egyetlen más emberi kapcsolat sem, amíg gyermek valaki! Mit jelent felnőtté válni? Önállóságot. Amíg valaki otthon lakik, szülei költségén él, tőlük várja, hogy gondoskodjanak róla, addig Ő mindenben engedelmisséggel tartozik. Ezért emeli ki az Írás, hogy a külön háztartás megalapítása, a szülővé tétel megváltoztatja ezt az „engedelmisséget” (1 Móz. 2,24!), s helyette a tisztelet lesz a mérvadó. Valaki megkérdezte: Mi van, ha a szülők dolgoznak vasárnap, nekem is mennem kell velük, vagy hivatkozhatok a negyedik parancsolatra? Ti mit válaszoltátok?

Téma: *Valami nincs rendben velem*

Cél: *A megtérés.*

Előzetes felkészülés:

Megtanulni „Az x-es fiú” című jelenetet.⁶ (Egy kis csoporttal az ifin belül, akik erre hajlandók.) 6 szereplő kell hozzá, akik kevés szöveggel, vagy csak pantomimmal is eljátszhatják a történetet. A füzet hátuljában megtaláljátok a pontos leírást, itt most rövidítve ennyi: Van egy fiú, aki észreveszi, hogy valami van a nyakában. Egy táblán egy X-betű. Megpróbálja levenni, de nem sikerül neki. Elkezd idegesíteni, s a körülötte levőktől érdeklődik, hogy van-e nekik is ilyen. Különbözőképpen reagálnak mind – van aki tagadja, de látható az inge mögött a merev tábla-forma, van aki nyíltan vállalja és dicsekszik is vele, van aki beletörődött, már nem is érdekli, van aki még észre sem vette stb. A fiú keres, keres, de mindenkinél előbb-utóbb kijön, hogy neki is van, míg találkozik valakivel, akin hiába keresi, nincsen. Kérdezi, hogy hogyan szabadult meg tőle, s az illető azt mondja, hogy megmutatja az utat. Elvezeti a kereszthez, ahol a fiú le tudja venni, mert imádkoznak, s szabadon szalad vissza a többiekhez, és hirdeti nekik az evangéliumot.

Bevezetés:

A történet bemutatása minden bevezető szöveg nélkül.

Rövid vázlat:

- Kérdezzük meg, hogy szerintük mit jelent az X! Mit jelent általában, s mit a történetben? Van-e nekik még X-ük? Van-e, akit zavar? Próbált-e már szabadulni tőle?
- Néhány kérdésfeltevés után az ifiből bizonyágtételek következhetnek, ki mit élt át ezzel kapcsolatban.

Áhítat: *„Mert úgy szerette Isten a világot...” Jn. 3,16*

Isten szeretetének hirdetése. Igazsága miatt nem lehet csak úgy elfelejteni a vétkeket. Már a korábbi időszakban is komoly elégtételt kért a bűnért való áldozatban. De az egyik sem volt elég. Mert egyik sem volt teljes áldozat. Emberért csak ember felelhet meg. Ezért küldte el az Ő Fiát, hogy megfeleljen helyettünk. Isten betöltötte igazságát úgy, hogy szeretete fölzöte ezt. S így mindnyájunk számára van lehetőség. „Aki felnéz” és hisz, aki mer bízni ebben, annak van lehetőség: mert nem kell már elvesznünk. Isten áthidalta a számunkra elveszett utat, a szakadékot, amely bűneink miatt nőtt Isten és közénk. Van út, van élet, van szabadság, van megbocsátás, újrakezdés, megváltás! Fogadd el Isten szeretetét, s tedd le, ami gátol!

Téma: *Evolúció vagy teremtés?*

Cél: *Isten hatalmának, bölcsességének dicsérete.*

Előadás (egy biológus, természettudós):

- Mi a kettő közötti különbség? Miért nem lehet mindkettő? Hogyan gondoskodhatunk a teremtéstörténetről? Szó szerint így történt, hat nap alatt? Mit akar mondani a tudomány, mit akar mondani a Biblia?
- Ha az ember felől nézzük mindkettő „feltételezés”. Akik nem hisznek benne, azok számára nem igaz. Mert egyikünk sem volt ott. Nem lehet bizonyítani egyiket sem, mert nem látunk át csak egyes lépéseket. A tudomány mindig csak utánajár annak, amit Isten eredetileg eltervezett. Így, aki konzekvens akar maradni, csak úgy vélekedhet, mint A. Einstein, aki azt mondta: „*Én nem hiszek Istenben, én biztos vagyok benne.*” Mert végigment tudománya mentén, s nem juthatott másra: *Róma 1,19-32!!*
- A teremtéstörténet nem természettudomány, hanem hitvallás. Azokra a kérdésekre keresi a választ, amelyre tudománnyal válaszolni nem lehet: Mi értelme van az életünknek? Honnan vagyunk, s mi a dolgunk a világban? Mi függünk a természettől, vagy az van a hatalmunk alatt? Négyféle-képpen is le van írva ez a történet a Bibliában, s egyik sem zárja ki a másikat, hanem mind arra mutat, hogy az alapkérdéseknél a megfogalmazás lehet különböző az üzenet hallgatóit figyelembe véve, de a tartalom ugyanaz (lásd a négy evangéliumot is: mind ugyanarról beszél, s mégis csodálatos kiegészítéssel!!): *1 Móz. 1 és 2, Zsolt. 104, Péld. 8* (Én hiszem, hogy Istennek volt hatalma arra, hogy akár hatszor 24 óra alatt megteremtse a földet, hiszen mindenható Isten!)

Videóvetítés: Egy film megtekintése a Teremtésről.

Bizonyágtétel: Kis történetek felolvasása az ETHOSZ című újságból.

Áhitat: *„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten maga volt az Ige.” Jn. 1,1*

Az anyag semmi. A benne lévő információ a valami. Az anyag tehetetlen, romló önmagában: a lélek, az élet hordozója. Isten szava formált az anyagból valamit. Az a bizonyos „*Legyen!*” – mely előhívta, helyre tette, kiformálta mindezeket, ahogyan a teremtés ma is végbemegy. Mert Ő formált minket is (*Zsolt. 139*), de a legfontosabb mégis az újjáteremtés, mely által a romlandó hordozhatja a romolhatatlant. Mely által örök életünk van!

Téma: *Imádságunk*

Cél: *Tanuljunk imádkozni!*

Bevezetés:

A Biblia ötféle imádságról beszél, próbáljuk meg most mind az öt „fajtát” egy sajátos liturgia keretében:

DICSŐÍTÉS *(néhány mondattal bevezeti valaki)*

A dicsőítés annyiban más, mint a HÁLAADÁS, hogy Istent nem tetteiért, hanem önmagáért dicséri. Talán ezt az imádságot gyakoroljuk legkevésbé, pedig a legnagyobb szükségünk van rá, mert ha tudjuk hatalmasnak látni az Urat, akkor látjuk helyesen minden dolgunkat, saját magunkat is.

- Valaki az ifi nevében mondjon dicsőítő imát! (Például egy zsoltár.)
- Énekeljünk dicsőítő énekeket!

BŰNVALLÁS *(igékkel felolvasva, gondolatokkal)*

Aki meglátta az Urat az megláthatja önmagát is, s akkor bűnlátása kiélesedhet, ahogy Péteré a csodálatos halfogáskor (*Lk. 5*), vagy Tamásé a feltámasztás után (*Jn. 20*).

- Valaki olvassa fel lassan a **32. zsoltárt!**
- Mindenki csendben, magában imádkozzon, vallja meg bűneit, amit Isten most elérte, és kérje a feloldást, szabadulást!

HÁLAADÁS *(bevezető igékkel)*

Az tud igazán hálát adni, aki beengedi az Urat minden dolgába, aki látja, hogy a legkisebb és a legnagyobb is Tőle, Átala van. Ez a negyedik parancsolat értelme is: hogy megtanuljunk hálát adni, hogy értsük meg, hogy az erőt és az egészséget, az ügyek elintézését, az örömeinket, mind-mind Isten kegyelme hozza nekünk! Még előre is lehet hálát adni!

- Három-négy fős csoportokban imádkozzunk úgy, hogy mindenki elmondja örömeit néhány percben, s együtt mondják rá az áment!
- Énekeljünk hálaadó énekeket!

KÉRÉS (valamelyik példázat alapján)

Jézus erre bíztat a legtöbbet, mintha a BIZALMUNKAT akarná megerősíteni. Ha azonban eddig őszintén imádkoztunk rájövünk, hogy tulajdonképpen nem is olyan szükséges kérni, hiszen mindenről Ő gondoskodik! Miért bíztat mégis a kérésre Jézus Krisztus? Mert azt akarja, hogy „beszélgessünk” az Atyával! Ahogyan egy barátság is akkor élő, ha sokat vannak együtt, és mindent meg tudnak osztani, úgy a mi Urunk is várja, hogy Tőle kérjünk mindent! Mert adni akar, hogy megérezzük, szeret minket! A baj a kérésekkel az szokott lenni, hogy nem hiszünk a teljesülésében (**Jakab 1**), illetve hogy csak kéréseink vannak, s a kimondásuktól nem könnyebbül meg a szívünk – mert előtte végig kellett volna mondani a másik három fajta imádság szerinti gondolatokat is!

– A kérésekkel kapcsolatos igék (**Mt. 7,7** és **Lk. 18,1-8** és **1 Móz. 24,12-15** és **Jer. 15,15-21** stb.) felolvasása. Érdemes kiemelni, hogy az Úr mindig meghallgatja, de sokszor – a mi érdekünkben – nem teljesíti kéréseinket.

– Először mindenki magában gondolja végig, mit is kellene kérnie, majd csendben magában imádkozzon érte!

– Közös ének jelezze, hogy mindenki lassan fejezze be!

KÖZBENJÁRÁS (az 1 Móz. 18 alapján)

Az egyetemes papság elve alapján mindnyájunkra bízott a közbenjárás tiszte. Nagy felelősség ez, s kinyitja zárt ajtóinkat. Megtanulhatunk „látni”, s saját gondjaink eltörpülhetnek mások bajai mellett. A keresztyének világosságul vannak a világban, várja őket a világ! (**Róma 8** és **Jakab 5**)

– Az egész közösség együtt imádkozzon azokért a dolgokért, amelyeket előtte ki-ki elmondott! (A szomszéd néni egészségétől népünk vezetőiig mindenki beleférhet!)

– Énekeljük el a Tégy Uram engem áldássá című éneket (Dicsérjétek az Urat: 82.)!

Téma: A 6. parancsolat

Cél: Az élet védelme a gyűlölet, a bosszú, a harag
s minden gonosz indulattal szemben.

Bevezetés:

Négy lapra írjuk fel az aktuális kérdéseket, amelyekkel ma szembetalálkozunk, s ahol állást kell foglalnunk:

- abortusz
- öngyilkosság
- háború
- euthanzánia

Rövid vázlat:

- Mindenki jelentkezhetsz, hogy melyik kérdésről szeretne beszélgetni, így alkotunk csoportokat. Nekik kell véleményt formálni a következő módon:

- 1, Hogyan vélekedik erről a Biblia?
- 2, Hogyan vélekedik a világ, a törvények, az erkölcs?
- 3, Hogyan vélekedsz te magad, mit tennél ha...?

- Engedjünk időt, hogy vitatkozhassanak, beszélgethessenek, hangozzanak el példák, gondolatok ezekkel kapcsolatosan!

- Hallgassuk meg mire jutottak a csoportok! (Körülbelül 15 perc után.)

- A vita nem fog eldőlni az ifi keretén belül, mert sok kérdésben nagyon személyes a válaszadás, de amire el kell jutni: Az életet Isten adta, nincs jogunk azt elvenni senkitől (magunktól sem). Az élet: lehetőség, reménység, s ezért tiszteletben kell tartanunk, mint keresztyének kötelességünk azt védeni, akkor is, ha ellenségről van szó (**Lk. 10:** Irgalmas szamaritánus). A világtól nem lehet elvárni a keresztyén etikát, a Hegyi Beszéd nagyon magas mérce, ne ítéljük el senkit ennek alapján, ha soha nem hallhatott róla, hanem álljunk elé, s mutassuk meg hogy mit is jelent! Az eredeti szövegben az indulat szerint bírálattal el a 6. parancsolat (hiszen az ószövetségben sok esetben védekezés volt a nép számára az idegen népek elpusztítása), tehát nem csupán az „ölés” konkrét formájáról van szó, hanem a belső indulatról, ami azt szülte. Ezért mondhatja Jézus, hogy aki szavaival „vágja el” a másik embert, az ugyanúgy ölt!

Áhítat: „TörekedjeteK mindenki iránt a békességre...” Zsid. 12,14

A békesség megőrzése nem könnyű feladat, s nem is mindig én rontom el. Maga az eredeti szó azt jelenti: újra beszélni egymással. Tehát a békesség az már valaminek a gyümölcse, s nem a közömbösség kifejezése! Vigyázzunk a kezdetekre – a gondolatokra és az indulatokra!

Téma: „A böjt az református dolog?”

Cél: *Éljünk az alkalmakkal, amikor közelebb kerülhetünk Istenhez!*

Bevezetés:

Mi az a böjt? Mondjatok példákat! Miért szokták az emberek gyakorolni? Mire jó? Van erre bibliai példa?

Rövid vázlat:

- Jézus azt mondja a Hegyi Beszédben, hogy a kegyesség gyakorlása három dologból áll: imádság, adakozás, böjt. Ebből legfeljebb az első természetes, a másodikat csak jó példa alapján gyakorolják, a harmadik szinte teljesen elfelejtődött...
- Olvassuk fel versenként az *Ézsaiás 58*-at. (Az egész fejezetet.)
- Kérjük, hogy mondjanak belőle képeket a böjtről, s annak gyakorlásáról. Milyen az Isten szerint való böjt? Mit hoz az ember életébe?
- Összefoglalva: a böjt önmagam háttérbe szorítása a másik érdekében (önmegtagadás) például az étel megosztása. A böjt a teherfelvétel alkalma, amikor észreveszem mások fogságát, bűnben való rabságát (keresztfelvétel) például szabadtítás hirdetése. A böjt idején nem vonja el figyelmemet semmi Istenről, tehát értem akaratát (Krisztus követés!) például békesség az Ő akaratára felől.*
- Hogyan gyakoroljuk? Az igék elmondják: nagyon hétköznapi módon, egyszerűen, Isten előtti megállással, önmegtartóztatással, amikor szükség van rá. Van külön formája is, erről szól az áhitat.

Áhitat: „*Ez a fajta pedig nem távozik el, csak imádságra és böjtölésre.*” *Máté 17,21*

A régi kéziratokban nem szerepel ez a mondat, mert nem volt rá szükség, elég volt látni Jézus életét, aki böjttel és imádsággal készült sokszor egész éjszakán át a másnapi jelekre. Számunkra viszont fontos, hogy itt van, mert a böjt nem csupán a magunk előbbrejutása lehet a hitben, hanem a másokért való harc felvétele is. A nagy próféták közbenjárása mindig böjttel és imádsággal szólt az egész népért (*Dániel 9*, Mózes, Illés, de *Eszter 4,16* és *Nehémiás 1,4* stb.), s a szabadtítás az ördögtől is mindig így mehetett végbe. Lehet, hogy megújulna a keresztyénségünk, ha nem mindig kívánságaink után járnánk?

*Megjegyzések:

- Az ézsaiási böjt igen hasonlít Jézus követésének parancsához (*Máté 10*), és a végső számonkérésben elvártakhoz (*Máté 25*).
- Lehet, hogy a böjt nem református dolog, de keresztyén és abszolút biblikus?

Téma: „Csillagoknak teremtője...”

Cél: *Istenünk a mindenség Ura, Mindenható!*

Előadás (egy csillagász):

- A csillagok kialakulásáról, rendjükéről.
 - A *Jób* könyvében szereplő leírások végiggondolása mai tudásunk alapján, valamint a *Péld. 8* elolvasása.
 - Van-e hatással ránk a csillagrendszer, a bolygók állása?
 - Van-e földönkívüli élet?
 - Hol élnek az angyalok? Hol van a menny?
- (Legalább két ember készüljön fel, mert nagyon sok a kérdés ezekkel kapcsolatban, s fontos az eligazítás!)

Játék:

- Csomózás – ami azt jelenti, hogy a társaság szorosan egymás mellé áll, mindenki felteszi a kezét, behunyja a szemét, s a kezével megfog a magasban egy másik kezét. Ha mindenki fog egy kezét, akkor úgy kell „kibogozni” a csomót, hogy nem szabad elengedni egyik kezét sem. Úgy kell bujkálni és ügyeskedni, hogy a végén kialakulhasson a kör (van amikor két kör is van, ilyenkor a másik kör kimehet az elsőből, hogy azok oldódását ne zavarja), s ha túl nehéz a megoldás, megkérünk valaki külső embert, hogy bogozza ki a csomót...
- Másik ötlet: Mi a három legfontosabb dolog, amit mindenképpen magaddal szeretnél vinni (egy tárgy, egy személy, egy érzés), ha elvinnének egy úrutazásra, és fél évig nem mehetnél haza?

Diaporáma/vetítés*1

Csillagvizsgálás látcsővel az udvaron, téren.

Áhítat: Zsolt. 107, A négyféle ember útja

Nagyon különbözőek vagyunk, s mégis egyiken sem tudunk boldogulni Isten segítségével nélkül, mert mindenütt Ő készíti az utakat. Lehetsz kereső ember, lehetsz olyan, aki könnyen elkeseredik (sötétségbe kerül), lehetsz ostoba, aki tudja mi a jó, s mégis ellene van, s lehetsz kísérletező ember, aki szembenéz minden veszedelemmel, mégis előbb-utóbb elérsz emberi mivoltod határáig, s segítségére lesz szükséged. Kíálthatsz! Nem marad megválaszolatlan a hangod! Lehet, hogy nem fogsz hallani semmit, csak elrendeződik az út, lehet, hogy senki sem fog hozzád szólani, mégis békeséged lesz, lehet, hogy csak elcsendesül a vihar, lehet, hogy szembenézve a halállal megérted miért is élsz, de ha bölcs ember vagy, megérted ezeket, s biztonságban élhetsz!

Téma: *Áldottak vagyunk!*

Cél: *Annak megértése, hogy mit jelent az áldás.*

Bevezetés:

Emlékszel a konfirmációs igédre, amivel megáldottak? Mit jelentett az neked? (Szabad beszélgetés, felelevenítés.)

Rövid vázlat:

- Jó, ha a vezető személyesen előtte végiggondolja, hogy neki mit jelentett a konfirmációja, s az igéje is. Esetleg lehet előre beszélni néhány emberrel, hogy gondolkozzanak róla, s úgy mondják el!
- Kaptunk egy áldást, de mi is az áldás? Olvassuk el az *5 Móz. 30* verseit! Mi itt az „áldás”? Vannak ilyen áldásaink?*
- Mit tartasz Isten áldásának az életedben? (Próbáljon mindenki példákat sorolni!)
- Az áldás „*papi feladat*”, Izraelben rajtuk kívül csak a családfők gyakorolták, mert ők voltak a család „*papai*”. Mi az egyetemes papság elvét** valljuk, így mindannyian lehetünk „áldás-közvetítők”. Az áldás szóval és kézzel (az érintés a pszichológiai vizsgálatok szerint legalább olyan jelentős „*információ*” a másik számára arról, hogy hogyan viszonyulunk hozzá, mint a szavak) adható tovább, nem feltétlenül a „*kézrátétel*” fejre való áldásával, hanem esetleg kinyújtott kézzel vagy a vállra tett kézzel, egyszerű, természetes formában.

Áhítat: *„...megáldalak... és áldás leszel.” 1 Móz. 12,2*

Áldottnak lenni = áldássá lenni. Az áldás nem csupán nekem szól (ahogy az átok sem csupán engem érint!), hanem felelőssé tesz másokért. Rajtam keresztül árad a körülöttem élőkre, ezért nem mindegy milyen az életem! A gazdag sem önmagáért kapta (áldásképpen) gazdagságát, hanem hogy legyen mit megosztania (s áldássá lenni), de ugyanígy egyetlen családtag engedetlensége megkeserítheti az egész család életét is! Te áldás vagy átok vagy mások számára?

*Az áldás = az engedelmesség dicsérete, felhatalmazás egy következő jóra. Ember-ember viszonyában: jót mondani (köszönni, jót kívánni egy-egy nagy eseménykor stb.). Isten-ember viszonyában a gondoskodás megtapasztalása általában, és a különös kegyelemben.

**Az egyetemes papság elve megtalálható:

- II. Helvét Hitvallás: XVIII. fejezet
- Heidelbergi Káté: XXI. Únapija és XXXI. Únapija

Téma: A 7. parancsolat

Cél: A szeretet-szövetség megértése és megtapasztalása.

Bevezetés:

Egy kérdéssor kitöltése.*7

Rövid vázlat:

- Mit jelent a paráznaság? Nem valamilyen fajtája a szexuális visszaéléseknek, hanem a SZERETET-SZÖVETSÉG MEGTÖRÉSE (egyedül így érthető, hogy az Úrra nézve is folyamatosan szerepel, hogy Izrael paráznává lett!), mely maga az alaphelyzet, s nem a házasságtörés egyik formája...
- Mikortól kezdődik egy házasság? Honnantól van ez a „szerelem-szövetség”? Hiszen egymásnak formált minket, tehát akkor nem a papirtól függ? Mire jó egyáltalán a házassági szertartás? Mire kell a gyűrű? Nem olcsó, lejáratott társadalmi elvárások ezek? A házasság Isten tervében született (1 Móz. 2,18) tehát onnan kezdődik. Kevés kivételtől eltekintve egy társat „szerzett”, – ahogy az ige mondja, – tehát azt kellene megtalálni. A papír semmit sem jelent, a cselekmény azonban igen. Ahogyan a hit is csak a „megvallásával” együtt lesz érvényes, úgy a szerelem is a vállalással lesz hiteles. A nyilvános fogadalomtétel emberi gyarlóságaink miatt kell – védelmet ad, egyértelműsít, tudhatom, hogy a másik vállal engem. Érezheti ugyan a társad, hogy szereted, de ha sosem mondd neki, mindig bizonytalan lesz felőle.

Áhitat: „Eljegyezzek magamnak örökre...” Hóseás 2,21

Hóseásnak el kellett vennie egy parázna nőt, hogy kiábrázolhassa Izrael hűtlenségét, paráznaságát. Senkinek sem kívánatos egy használt tárgyából ebédelni... senki sem szeret rúzsos pohárszélről inni... Miért gondoljuk, hogy a testi kapcsolatot kevesebb, mint ezek? (Hogy a kézfogás, a csók, a simogatások kevesebb nyomot hagynak az emberen?) Hogy a szavaink többször is kimondhatók? (A „szeretlek” szót nem lehet sok embernek kimondani, mert devalválódik, nem mások előtt, hanem saját magunkban...) Ne siesd el, ez sokkal komolyabb dolog, hogysen azonnal beleugorj valamibe (itt egész életedről van szó!), várj és figyelj, mert ha választasz valakit – „örökre” kell választanod, felelős vagy a másikért! Régi bölcsesség: „Háborúba mégy? Imádkozzál! Hajóra szállsz? Kétszer imádkozzál! Házasodni készülsz? Háromszor imádkozzál!” Ez mennyire „vérezen komoly” dolog!

Téma: Nagypéntek

Cél: Jézus helyettes áldozatának mélyebb megértése.

Bevezetés:

Mielőtt bárki megérkezhetne, készítsünk a kör közepébe egy széket, tegyünk rá egy töviskoszorút, s takarjuk le egy lepedővel! Amikor megérkeznek, mi már ülünk benn, és mindenkit csendben kínálunk helyell! Ha mindenki megérkezett, kezdődik maga az alkalom – de addig senki sem nézegethet a lepel mögé, vagy nem nyúlhat hozzá a középre helyezett tárgyakhoz...

Rövid vázlat:

- Kérdezzük meg, hogy szerintük mi ez! (Sokféle ötletünk lesz, nyilván mindenki a maga természete szerint fog válaszolni komolyan vagy tréfásan – ez mind befér.)
- Mondjuk el, hogy a „lepel” a titok, mely Isten gondolatait takarja el, nem tudjuk mit miért cselekszik, bár sokszor sejtjük, ahogyan ebben az esetben is.
- Hirtelen „leplezzük le” a széket, s mondjuk hozzá, hogy a mi Urunk így mutatta meg magát Jézus Krisztusban, leplezetlenül, nagyon egyszerű formában.
- Majd kezdezzünk tovább: Hogyan tudjuk összefüggésbe hozni a két tárgyat, minek a jelképei ezek? (Valószínűleg nagyon gyorsan eljutunk a szenvedés és a trónus, az uralkodás motívumához – ha nem, akkor segítünk további kérdésekkel...)
- Nem lehetne-e ezt külön? Miért van így együtt a szenvedés és a dicsőség? Mit jelentett ez Krisztus kereszthalálában? Miért kellett szenvednie ahhoz, hogy dicsőséget nyerhessen? Hogyan van ez a mi életünkben? Milyen példát adott nekünk Jézus kereszthalála?

Áhítat:

Olvassuk fel lassan, versenként szünetet tartva a **2 Kor. 4,7-18** verseit, majd utána tartsunk imaközösséget. (Az énekeket készítsük elő, s énekeljünk sokat, lehetőség szerint a megfelelő tartalomhoz illő énekekkel: a szeretetről, szenvedésről, dicsőségről. Ilyenek például a református énekeskönyv 341, 344 vagy a Dicsérjétek az Urat ifjúsági énekeskönyv 155, 158, 162, 164 énekei stb.)

április

IFI HÉTVEGE (tavaszi csendesnapok)

Téma: *A hit versenypályáján (Zsid. 12,1-13,25)*
Cél: *Kimozdítás a „kényelmes”, lusta, langymeleg keresztyénségből.*

PÉNTEK

délután: *„Tegyük le minden terhet...” (Zsid. 12,1-2)*

Mi lehet teherre? Mi nyomja szívünket? Mi miatt lassultunk meg? Kétféle mozgás van az igében: tegyük LE minden terhet és nézzünk FEL Jézusra...

este: *(Áhítat, vagy evangelizációs formában:)*

A ránk bízott harc. (Zsid 12,4-11)

Harcunk van! Ez persze áldozatokkal, szenvedéssel jár, lemondással, gyakorlatozással – DE GYŐZELEMMEL IS! És csak aki harcol, az győzhet!

SZOMBAT

délelőtt: *Belefáradtál? (Zsid. 12,12-15)*

Megfáradtam -- csalódtam, mert mást vártam.

Elfáradtam -- túl sok van rajtam, állandó a hajsza.

Belefáradtam -- megkeseredés, elfordulás, keserűség, elszakadás, panasz, önsajnálát: FERTŐZ!

(lankadt kéz = erőtlen = nem tud tenni semmit, megroskadt térd = fáj = nem tud járni, újra kell kezdeni megint!)

délután: *ELDOBÁLT KINCSEK (Zsid. 12,16-17)*

Játékos délutáni beszélgetés, akár akadályversennyel egybekötve vagy közösségformáló játékok keretében, néhány gondolattal bevezetve:

– A terem egyik sarka a lustaké, a másik (átellenben) a szorgalmasoké: sorold be magad valahová... (Hol tarthatna már a keresztyénség, ha te a szorgalmasok táborába tartoznál?!)

– Elsőszülettségi jog (asszociációs játék): A játék lényege, hogy mindenki mondja azt, ami egy dologról eszébe jut, ez lehet kép, lehet egy másik szó, egy mondat, egy bibliai történet stb. Előtte gyakorolhatunk egyszerűbb szavakkal is, hogy mindenki értse a játékot. Kétféleképpen is körbe lehet menni: vagy mindenki az előtte lévő gondolatára reagál vagy mindenki a közös fogalomra, s az sem baj, ha ugyanazt mondják.

– Próbáljuk behelyettesíteni a tál lencsét és az elsőszülettségi jogot! Mondjunk példákat, hogyan játszottunk el fontos értékeket értéktelen-bbekért...

este: (Áhítat, vagy evangelizációs formában)
Figyelj csak, Ő szol! (Zsid. 12,18-29)
A bátorítás szolgálata, emlékeztetés feladata...

VASÁRNAP

délelőtt: „*Ne feledkezzetek meg...*” (Zsid. 13,1-25)

- 1, Szeretetről mindenki iránt, mert ezzel tartozunk.
- 2, Tisztaságról a párkapcsolatokban vagy a várakozásban.
- 3, Anyagi ügyeink rendezéséről.
- 4, A vezetőkért való közbenjárásról.
- 5, A kegyelemről. Amire szükségünk van: bűnbocsánat!
- 6, Adakozás, közbenjárás, imádság.

Az ifi hétvége előnyei:

- Egy-egy ilyen alkalommal a közösség szinte megújul!
- Sok szabadidő van a beszélgetésre. Hosszabban lehet beszélgetni, mert senki sem rohan.
- Rengeteg lelkipozíciói helyzet adódik, melyekben külön-külön is lehet figyelni az emberekre.
- Jó, ha kirándulunk vagy eleve biciklivel megyünk! A lelki felfrissülés mellett a testi is fontos!
- Jó az elején megkérdezni, hogy ki mit vár a hétvégétől, s a végén együtt leülni és megbeszélni, hogy hogyan sikerült, ki mit visz haza, teljesült-e amit várt vagy sem, s ha nem, mit kellett volna másképpen.... (Ezt ott frissiben a legjobb tisztázni!)
- Sokan sokféleképpen szolgálhatnak a többieknek, s azok, akik nem tudnak hozzászólni, most nagyon hasznossá tehetik magukat, s a többiek is láthatják, hogy milyen fontos mindenki.
- Egy hosszabb ígérést összefüggéseiben végig lehet beszélni. A témát több oldalról közelítve érdemes végiggondolni, hogy ne csak felületes újratárgyalás legyen, ami után nem következik cselekvés.
- Jó reggelenként a táborban CSENDSZÜNETET tartani, hogy legyen lehetősége mindenkinek az egyéni elcsendesedésre, amikor nem beszélget vagy játszik senki sem, hanem csend van. (Ez lehetőleg reggel legyen, mert akkor vagyunk szellemileg a legfrissebbek.)

Téma: *A reformáció alapelvei*

Cél: *Reformátusságunk erősítése, hitvallásos élet.*

Előadás (egy lelkipásztor, teológus):

- A négy alapelv ismertetése. (*A Solák...*)
 - Egy reformátor életének végiggondolása, lehet Kálvin is, de talán a magyar reformátorok kevésbé ismertek...
 - A reformáció hatása az egyházra, a társadalomra. (A magyar reformáció idején oly nagy volt a missziói lendület, hogy a reformátorok nem szégyellték a töröknek sem hirdetni az evangéliumot!)
 - A 40 prédikátor sorsa, az ellenreformáció hatásai.
- (A felkészültségen múlik a téma pontos meghatározása, de sok példával, a személyes érdekltség felkeltésével bármelyik alkalmas lehet.)

Játék:

- Két nagy reformátor találkozása. A játék úgy szerveződik, hogy két vállalkozó szellemű egyént kérünk, akiről tudjuk, hogy eléggé jártasak a reformátorok életében. Az egyikük kimegy, s a többiek együtt kitalálják, hogy kit személyesítsen meg az, aki kiment. Azután bejön, s a másikuk megy ki. A bejövővel együtt újra megbeszéljük, hogy a kint levő ifitag kinek a szerepét veszi fel. Tehát csak egymásról tudják, hogy kicsodák, a magukét kell kitalálniuk. Ez úgy megy végbe, hogy először is köszönnek valahogyan, majd megjegyzéseket tesznek: Nem gondoltam volna rólad..., vagy kérdeznek a másiktól: Mit is mondtál ott Wormsban... stb. Ezt több emberrel is végig lehet csinálni, csak ötletesnek kell lenni, s változatosnak...
 - A „*kalap*” című jelenet bemutatása. (Sokféleképpen lehet ábrázolni!)
Lényege: Valaki ráül a kalapra. Más feldiszíti, lesz aki eladja, a felismerhetetlenségig kell alakítani, cicomázni. Azután valaki megtalálja, s elkezdti tisztogatni, kiegyengetni, s a végén ott lesz az egyszerű kalap. Ez példa arra, mi lett a keresztyén egyházzal az idők során, s hogy mi volt a reformáció jelentősége!

Áhítat: *„Készítsétek az Úr útját...” Márk 1,3*

Egy út elkészítése hosszú folyamat, akkor is ha egyszerűen csak járnak rajta, s akkor is, ha „*tartósabb*” utat szeretnénk, ami terhelést is bír. Azonkívül állandóan tisztogatni, időnként javítgatni kell, hogy megmaradjon... Az, hogy reformátusok vagyunk, ajándék. De mi is ugyanúgy emberek vagyunk, s ugyanúgy tönkre tehetjük az Úr útját, ezért tartsuk meg reformátoraink elvét: SEMPER REFORMANDI! Engedjük, hogy Krisztus újra meg újra formáljon minket!!

Téma: A bibliaolvasás

Cél: A személyes igéértés elősegítése.

Bevezetés:

- Egy ötlet bemutatása: Ha egy ujjal próbálok megfogni a Bibliámat, lecsik, ha kettővel, akkor talán már meg tudom tartani, de biztosabb három ujjal. Így még mindig nem tudom használni, forgatni, ha négy ujjal fogom, már megfekszik a tenyeremen, de kinyitni, megtartani csak öt ujjal tudom!
- Ezután egy kézre felírom, mit is jelent az „öt ujj” a gyakorlatban:
 - hüvelykujj: igehallgatás (ebből lesz a hit)
 - mutatóujj: igeolvasás (ettől növekszik a hit, mert közben személyes lesz, „rám mutat”)
 - középsőujj: igitanulmányozás (kérdéseket teszek fel, jegyzetelek, egyszerre egy könyvet olvasok, hogy átláthat-sam, utánanézek a nevek jelentésének stb.)
 - gyűrűsujj: igitanulás (a „hűség” ujj, mert a kívülről tudott igék igazítanak el minden úton!)
 - kisujj: „készenlét a cselekvésre” (ez az ujj nem sokat „tesz hozzá” az eddigiekhez, de „támasztó” szerepe van az életemre nézve, mert csak a megtartott, megélt igék mutatják, hogy kihez tartozom)

Rövid vázlat:

- A bevezető után együtt olvassuk el a **119. zsoltárt!**
- Mindenki keressen számára „igaz”, megélt mondatot a zsoltárból...
- Beszélgetés közben mondjuk el kívülről azt a verset...
- Hány kifejezés van az arany ABC*-ben a törvényre, s neked mi igaz?
- Mindenki elmondhatja, mit jelent számára Isten Igéje, hogyan olvassa (időpont, mélység), s kell-e ezen változtatni, vagy kap elegendő „táplálékot” belőle...

Áhitat: „Lábam előtt mécses a te igéd...” Zsolt. 119,105

A sivatagban közlekedőknek mindkét lábára kötöttek kis mécses-t, hogy a kigyóktól megmenekülhessenek, ez valamennyit – egy lépést – megvilágított előttük az úton, így biztonságosabban közlekedhettek. Isten Igéje is ennyit mutat meg az útból, amelyen haladunk. Nem többet, de nem is kevesebbet, ezért naponta kell tanulmányoznunk...

 *Az „arany ABC” régi hittanos kifejezés, amely annyit takar, hogy a 119. zsoltár 8 versenként a héber ABC 22 mássalhangzójával kezdődik, szépen ABC sorrendben (mert csak a mássalhangzó szent!).

Téma: *A 8. parancsolat*

Cél: *Minden Istené és mindenemet csak kaptam!*

Bevezetés:

Egy keleti országban a következő törvényt vezették be:

„Ha valaki három napja nem evett, az lothat.”

Mi a véleményetek erről? Elfogadható ez? Nem lenne más megoldás?

Rövid vázlat:

– Miért vannak gazdagok és szegények? Isten terve ez vagy az ember bűnének következménye? Keressünk igehelyeket a szegénységről és a gazdagságról, hogy ezt megérthessük. (Ilyen például: *Lk. 6,20* és *Lk. 12,13-21* és *Lk. 16,19-31* és *Lk. 18,18-26* és *Lk. 19,1-10* valamint az *Ap. Csel. 2,37-47* és *5,1-11* összehasonlítása, *Jakab 5,1-6* stb.)

– Isten *„egymásra utalt”* minket! Felelősséget adott a javak felett! Nem élhetek vele akárhogyan! Ha harácsolok, ne csodálkozzam, ha tőlem is lopnak! A lopás csak következmény. Egy rossz *„társadalmi szervezés”*, a bűn továbbterjedésének gyümölcse. Azért, mert az adótörvény igazságtalan, neked nincs jogod adócsalást elkövetni (mert ha a másik kútba ugrik akkor sem ugrasz utána...), mert az a 8. parancsolat elleni vétel!

– Keressünk így konkrét példákat arra, hogy mi minden lehet lopás, s hogyan lehet ezeken segíteni!

– *„Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!”* – mit jelent ez? Sáfárságot! Semmit nem hoztam magammal, semmit sem viszek magammal a sírba, sőt mindennel el kell számolnom. (Döbbenetes példa: Rockefeller, a világ leggazdagabb embere kérte, hogy koporsójából tegyék ki két üres kezét, hogy mindenki lássa: ennyit ért minden vagyona, neki is el kell számolni azzal, aki előtt mindannyian csak üres kézzel állhatunk meg!)

Áhítat: *„Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál...” Máté 25,21*
vagy *„...mert én megtanultam, hogy körülményeim között elégedett legyek...” Fil. 4,11*

A lopás azért veszedelmes, mert sokkal több dologra vonatkozik, mint elsőre gondolom. Minden panaszunkra, lázadásunkra is Isten ellen, s arra is, hogy amit kaptunk Istentől, azt nem használjuk mások javára. Nem illik kérni, mert nem tudunk adni sem, de milyen jó lenne, ha mernénk mindent Istentől várni! Ha hinnénk, hogy adhat ruhát, élelmet is (*Máté 6,25-34*), és hogy táplál a megfelelő eledellel (*Péld. 30,8-9*), akkor nem félnénk semmitől...

Téma: A Kijelentés

Cél: A Bibliának, mint Isten kijelentésének egyszerű áttekintése, bátorítás a kézbevétele.

Bevezetés:

Tudjátok, hogy hanyadrésze az újszövetség a Bibliának? Mintegy negyedrészre. Ha pont közepén nyitod ki ezt a könyvet, mindig egy tanítói könyvre fogsz találni. Ezekből 5 van: *Jób, Zsoltárok, Példabeszédek, Prédikátor, Énekek Éneke*. Az megelőző könyvek mind történetiek (*1 Mózes-Esster*), egy hatalmas több évezredes történetet ívelnek át a teremtéstől a zsidó nép perzsa fogságból való hazatéréséig. Az tanítói könyvek után próféták következnek (*Ézsaiás-Malakiás*), úgynevezett nagy- és kispróféták. Szép a szimmetria: 17 + 5 + 17 ószövetségi könyv van, azaz 39. S ha valaki a Biblia kettényitása után a második felét még egyszer elfelezi, ott mindig a *Máté evangéliumát* találja. Az újszövetség szintén háromféle könyvből áll: 5 történeti (a négy *evangélium* és az *Apostolok Cselekedetei*), 21 tanítói (*levelek*) és egy prófétai, a *Jelenések könyve*.

Rövid vázlat:

- A biblia szó jelentése, összeállításának körülményei, lezárása, első teljes kiadása. (Az ismertetés fontos!)
- Ha ennyi „emberi” van benne, akkor hol van a KIJELENTÉS? Honnan tudjuk, hogy Isten adta mindezeket? Mennyiben az Ő kijelentése? Az utolsó betűig szent? A kijelentés megszólított egyszer valakit, s azon keresztül őrződött meg. A csoda az, hogy ennyi eszközön keresztül mégis csodálatos harmóniában szólal meg előttünk Isten terve az üdvösségre minden ember számára. Mert ez a Biblia központi üzenete (*Jn. 3,16* az ige dióhéjban). Több helyen erősíti meg az ige, hogy mindez Isten kijelentése, mert nem volt szabad hozzátenni, vagy elvenni belőle: például *Róma 14,4* vagy *2 Tim. 3,16* vagy *Jel. 22,18-19*.
- Mondjunk példákat a látszólagos ellentmondásokra: Hit és cselekedet, a szülők gyűlölete vagy tisztelete, Jézus azért jött, hogy békességet hozzon vagy azért, hogy békétlenséget?
- Hol kezdjük az olvasást? Aki nagyon kezdő, annak a *Lukács evangélium* lehet a legkönnyebben olvasható, majd a *Zsoltárok könyve*, s utána a *János első levele*. A „nehézebb”, keményebb eledelet kérdéseink alapján, személyes vezetéssel lehet megkapni, míg a Bibliaolvasó Kalauz kézbeadható lesz.

Áhítat: „Érted is, amit olvasol?” *Ap. Csel. 8,30*

Vezesse a Lélek a gondolataidat, hogy érthesd, mert egyébként üres betű marad...

Téma: *A történelem tanulságai*

Cél: *Azért olvassuk más példáját, hogy életünk-
höz bölcsességet tanuljunk belőle!*

Előadás (egy történész, történelemtanár):

- Mít tudunk az emberiség történetéről?
- Hogyan lehet a korszakokat elkülöníteni? (Gazdaságtörténet, szellem-történet stb.)
- Érdekes párhuzamok lehetnek az Ember tragédiájával... (Madách) Mít tanulhatunk mindebből?
- Milyen irányzatok határozzák meg ma a történelmet?
- Hogyan lehetünk történelemformáló erővé?

(Lehet egy korszakot kiemelve is tárgyalni mindezeket, vagy a bibliai időket clemezni a régészeti leletek alapján, csak a szakértelmet kell biztosítani.)

Játék:

- Állítsuk össze három-hat jellemzőből egy-egy személy „képét”, s olvassuk fel ezeket! Egy információ alapján 3 pontot, két információ alapján 2 pontot, az összes többi információ alapján kitalálva 1 pontot lehet szerezni. A tulajdonságok lehetnek külsők és belsők, lehet a korszak jellemzése vagy korabeli személyek említése. Az előkészítés lehet négy-öt ifitag munkája is, akik a történelemkönyvekből összegyűjtik azokat az adatokat, amelyeket mindenki ismerhet.

Részletek meghallgatása (megtekintése) az István a király című musical-ból, majd beszélgetés arról, hogy milyen hatással volt a keresztyénség a történelemre...

Áhítat: *„Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennáll mindörökké.” Dániel 2,44*

Dániel félcéletesen tapasztalta meg Isten kijelentését azzal, hogy megláthatta a király álmát, s annak jelentését megérthette. Azt is, hogy az Úr felette áll minden társadalmi formának, eszmének, s legyen bármilyen hatalmas is egy ország vagy nemzet, ledől mind. Egyetlen ország marad meg, s csak azok, akik ahhoz a királysághoz tartoznak, legyenek bármilyen kornak, bármilyen államformában élő tagjai... (lásd még *Heidelbergi Káté: LIV. Úrnapja!*)

Téma: *Egymás megismerése*

Cél: *Közösségépítés.*

Bevezetés:

Egy zsoltár felolvasása annak példájára, hogy mennyire egyszerű emberként álltak Isten elé, s mindent őszintén mondtak ki előtte. Néhány mondat kíséretében elmondjuk, mit is szeretnénk ezzel az ÜZENETÁTADÓ IFI-vel. Majd továbbadjuk a szót, hogy mindenki mondhasson egy neki sokat jelentő zsoltárt, s néhány mondatban azt is kifejtse, hogy miért.*

Rövid vázlat:

- Egy-egy „bemutakozás” után mindig énekeljük el ezt a zsoltárt, legalább egy versét! (Ha nem megy, akkor valaki játssza el a dallamát valamilyen hangszeren, s olvassuk fel alá az énekeskönyv szövegét!)
- Változatként egy-egy zsoltárparafrázist is fel lehet olvasni vagy el lehet énekelni!
- Közben elmondhatjuk, hogy Kálvin János mennyire szerette a zsoltárokat, s hogy hogyan kerültek azok az énekeskönyvünkbe. (Francia dallamok + Szenczi Molnár Albert fordítása – 1685 az Aranyos Biblia, ahol együtt volt bekötve a Biblia a zsoltárokkal!)

Áhitat: *„Uram, te megvizsgálsz, és ismeresz engem!” Zsolt. 139,1*

Aki most kezd olvasni a Bibliáját, annak fontos segítség ez a könyv, hiszen az Isten elé állásban segít: azt mondja el, hogy minden érdekli az Urat, hogy azt lehet mondani, ami a szívünkben van, hiszen úgy szeret minket. Sőt, Ő formált, ezért tudja hiányosságainkat, tudja feladatunkat is, tudta miért adja életünket, miért helyezett közösségbe (éppen ebbe), s ezért meg is tudja mondani, hogyan tovább...

***Megjegyzések:**

- Segítsük őszinteségre őket azzal, hogy az első gondolat sor legyen nagyon személyes!
- Csak az a közösség lesz jó, ahol örömet és bánatot, tévedést és áldást egyaránt mindenki tud megosztani, ha lehet bűnt vallani, és lehet ezáltal gyógyulni is! (Nagy veszély azt általánosságok halmaza, a mindenki által tudott és nem cselekedett igazságok felemlegetése!)

Téma: *A 9. parancsolat*

Cél: *Hazugságaink, és amit velük kezdhünk.*

Bevezetés:

Lehet mindig igazat mondani? Lehet a hallgatás is hazugság? Vannak kegyes hazugságok? (Vitaindító kérdések, melyek azonnali válaszra sarkallnak.)

Rövid vázlat:

– Lényege szerint mi a hazugság? Szinonimákat keressünk! Hamisítás, szépités, ráfogás, kicsavarás...

– Az ember rettentően keresi az igazságot, s a maga igazáért időnként tűzbe menni is képes lenne (de legalábbis gyorsan neki a másoknak), mégis olyan nehéz meghatározni, hogy mi is az igazság, mitől igaz valami, s mitől hazugság...

– Jézus azt mondta magáról, hogy Ő maga az igazság (*Jn. 14,6*). Ez annyit jelent, hogy cselekedetei, léte azonos azzal, amit mondott. Logosz (ige), aki mindig az igazat képviselte, akkor is, ha bűnösről volt szó, akkor is ha emberileg jónak mondható emberről (lásd *Jn. 3* és *4* üzeneteit).

– Azt sem felejtethetjük el, hogy a sátánról azt mondta, hogy ő pedig a „*hazugság atyja*”, s mind, aki hazudik, hozzá tartozik (*Jn. 8,43-45!*). Azaz minden hazugságunkkal közelebb lépünk a csapdához, mely azután úgy fogva tart, hogy nincs szabadulás!*

– Hamis tanúság: Minden olyan szóra is vonatkozik, amelyet nem gondoltam végig, s úgy mesélem tovább másoknak valakiről. Amit nem beszéltem meg vele, nem tisztáztam... (Szókratész hármas mérlege: Akkor mondj valakiről valamit, ha azt előbb három mérlegen lemérted. Az első legyen az: Igaz-e, amit mondani akarsz? A második: Jó-e, ha mások is megtudják? A harmadik: Hasznos-e annak, akiről elhangzik? S csak ezután beszélj.)

Áhítat: *„...ha valaki beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember...” Jak. 3,2*

Komolyan kell vennünk, hogy a szavaink, bármilyen komolyan mondjuk is ki őket, hazugok lehetnek. Van, amikor erről azonnal meggyőződhetünk (lelkiismeret), van amikor néhány napon belül minősül tévedésnek, félreértésnek (mások felvilágosítanak), van hogy egy év múlva már egészen másként gondoljuk (mert az élettapasztalat megtanított valamire), vigyázzunk nagyon magunkra! (*Jakab 1,19*)

Téma: *Jézus Krisztus kettős természete*

Cél: *Jézus életének, halálának, örökkévalóságának jelentősége.*

Bevezetés:

Gondolkodtatok már azon, hogy hogyan lehetséges, hogy a fény „kettős természetű”? Hullámtermészetű, tehát úgy viselkedik, ahogyan az elektromágneses hullámok a természetben, de ugyanakkor részecsketermészetű is, azaz úgy viselkedik, mint az anyagi részecskék. Ez a kettősség két olyan valóságot köt össze, mely a természetben két teljesen más igazságot képvisel, s mégis az a különleges tapasztalatunk, hogy a kettő eggyé lett, sőt elválaszthatatlanul egy a fényben...

Rövid vázlat:

- Jézus Krisztus egészen ember volt. Mondjatok jellemzőket! Soroljatok olyan történeteket, ahol emberi természete megnyilvánul! (Megsajnál valakit, sír, megindul másokat látva, haragszik stb.)
- Jézus Krisztus ugyanakkor teljesen Isten volt. Mondjatok erre is jellemzőket! Milyen tulajdonságokkal rendelkezett? (Csodák, de még inkább az a hatalom, amellyel szólt és meglett, amely a bűnöket ott helyben feloldotta!, de már Szentlélektől való fogantatása is...)
- Miért kell mindkettőnek lennie? Ha csak ember volt, akkor sokszor hazudott vagy szemfényvesztő volt, s kereszthalála sem lenne elég mindnyájunkért, akkor nem támadt fel, s ezért tisztelhetjük ugyan, de nem hihetünk benne, csak sajnálhatjuk kegyetlen sorsáért... Ha csak Isten volt, akkor is sok a megtévesztés – hiszen, akkor kereszthalála nem valóság, összes gyötrődése, böjtje teljesen felesleges félrevezetése a tanítványoknak, akkor olyan példát ad elénk, amelyet sosem érhetünk el, amely csalóka álom csupán... (Heidelbergi Káté VI. Úrnapja!)
- A természeti példa ugyanazt jellemzi, amit a hitbeli példa. Amennyire hihetetlen, mert nem ember alkotta törvényeken nyugszik az egyik, olyan egyértelműen csak hitbeli valóság a másik, mely az Isten igazságán és szeretetén alapul, s ezért sosem lesz emberi értelem számára felfogható, megmagyarázható. Csak elfogadni lehet, csak hinni benne, csak erejét megtapasztalni.

Áhitat: *„...egynek az igazsága minden ember számára...” Róma 5,18*

Isten titka, hogy miért így végezte el, de ez a lehetőségünk van, s ezért nem szomorkodni kell a kereszttel, hanem leborulni alatta, s elfogadni általa Isten kegyelmének szabadítását, s örvendezni az élő Úrban, aki nem maradt a halálban, mert Ő az ÉLET, az örök élet! Benned is elkezdődhet!

Téma: *Készítsünk „hamubasült pogácsát”!*
Cél: *Kapcsolatok őrzése a nyári szünet alatt.*

Bevezetés:

- Mindenki kap egy cetlit. (Lehetőleg szép színes papírt.)
- Mindenkinél legyen egy toll!
- Mindenki választ valakit, akinek a pogácsát készíti! (Ez mehet egyszerűen úgy, hogy a tőle balra ülő harmadik embernek készíti – ami azért egyszerűbb, mert így biztos mindenki kap és egy kis feladatot is jelent, hogy megismerjék egymást.)

Rövid vázlat:

- A csoportvezető felolvassa a „pogácsakészítés” menetét, többször is, hogy mindenkinek világos legyen.*
- A csoporttagok „megsütik” a „pogácsát”.
- Átadják egymásnak.
- Mindenki felolvashat egyet a kapott részletek közül. (Aki akarja, akár az egészet is megoszthatja a többiekkel...).
- Közösén készítsünk pogácsát egyvalakinek, akit régen láttunk, s valaki vigye el neki!
- Imaközösség egymásért.

Áhítat: *„Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.” Kol. 4,6*

A „kedves” szó eredetileg a „kegyelem” szava a görögben, a „só” a szellemiséget, eredetiséget, személyeset jelenti, ez esztben az „ehetőséget”! „helyesen tudjatok felelni” eredetileg: „ahogyan felelnetek kell”, tehát ahhoz mérten, aki hallja. Induljunk így neki a nyárnak, kívül valók, belül élők iránt egyaránt kedves nyitottsággal, humorral, megengedve egymásnak a kegyelemért, hogy az a „kell” az Úrért legyen. Tőle legyen!

*A pogácsakészítés módja:

- Végy egy kis lisztet: írd három fontos dolgot, ami egész nyáron megtarthatja a másikat, amire mindenképpen figyelnie kell!
- Tégy hozzá olajat: írd valamit, amitől bizonyosan vidám lesz, ha rá gondol (közös élmény, olvasmány, ember stb.)!
- Sót is tegyél bele, mert ízetlen lesz: írd egy fontos igét, amit meg lehet jegyezni!
- S végül süsd meg egy kis hamuban: azaz írd magadról valamit, amiben rád gondoljon!

Téma: A 10. parancsolat

Cél: Véget vetni a kívánság uralmának...

Bevezetés:

Valakinek, akinek mostanában volt a születésnapja vagy a névnapja mindenki kívánjon valamit (egy kis papírra írva), s az illető találja ki, hogy ki kívánta neki azt...

Rövid vázlat:

- Nagyon jellemzőek ránk kívánságaink, de irigységünk is. Mert itt a kívánság elsősorban azt jelenti. Ahogyan Káin kívánsága is csak „*beengedte*” az indulatot a szívébe, de ott megfogva bünt szült (*1 Móz. 4,7 és Jakab 1,14-15!*), s ez halált nemzett.
- Baj, ha valaki kíván valamit? Hát csak kell törekednünk valamire, csak kell dolgozni valamiért! Az embernek kell legyenek céljai, álmai, tervei... Itt a máséról van szó. Annak „*elkívánásáról*”, ami csak azért kell, mert másnak is van... (Minden reklámfogás ezt használja ki, ezt szeretné, hogy megkívánjuk: ellengeti az orrunk előtt a kívánatos dolgokat, s mi rohanunk az üzletbe, s meg sem látunk más márkaneveket csak amit a reklám hirdetett. Pedig lehet, hogy nem is a legjobb...)
- Hol kezdődik a baj? Olvassuk együtt az *1 János 2,15-17*-et: amikor a tárgyi világ kerül az első helyre. Amikor a „*világot szeretnénk megszerelni*”. Testünk, szemünk, dicsekvésünk mind-mind azt jelzik, mintha nem számolnánk azzal, hogy van egy láthatatlan világ, s mi annak kincseit eldobáljuk ezekért cserébe... Nincs több választás. Vagy-vagy van. Nem szolgálhatunk Istennek és Mammonnak (*Máté 6,24*)! „*...de keressétek először az 6 országot... ÉS EZEK IS MIND RÁADÁSUL MEGADATNAK NEKTEK.*” (*Máté 6,33*)

Áhítat: „*...a szívből származnak a gonosz gondolatok...*” *Máté 15,19*

A kívánság oka nem a másik ember java, hanem az én szívem gonoszsága. Ezért alapvetően annak kell megváltoznia. Az önnyugtató nem elég, sem a gondolatok elterelgetése. Szívcsere van szükség, hogy megelégedhessünk. Hány és hány testvéri, házastársi, baráti kapcsolatot rontott meg egy-egy kívánság! Azt hisszük: Á, csak egy kívánság, s nem is tudjuk, hogy nem mi irányítjuk többé a dolgokat, hanem a kívánságaink minket!

HÉTFŐ

- délelőtt: Indulataink: FÉLELEM (Mk. 4,35-41)
délután: Próbálkozások: (közösségépítő játékok, beszélgetések)
este: Megoldások: Dávid félelme (?) (1 Sám. 17)

KEDD

- délelőtt: Indulataink: HARAG (Jn. 2,13-25)
délután: Próbálkozások: (közösségépítő játékok, beszélgetések)
este: Megoldások: Dávid haragja (1 Sám. 25)

SZERDA

- délelőtt: Indulataink: KÖZÖMBÖSSÉG (megkeményedett harag)
(Mt. 25,14-36)
délután: Próbálkozások: (közösségépítő játékok, beszélgetések)
este: Megoldások: Dávid közömbös (2 Sám. 11-12)

CSÜTÖRTÖK

- délelőtt: Indulataink: ÖRÖM (Lk. 19,1-10)
délután: Próbálkozások: (közösségépítő játékok, beszélgetések)
este: Megoldások: Dávid öröme (2 Sám. 22)

PÉNTEK

- délelőtt: Indulataink: FÉKTELENSÉG (a szenvedélyek uralma)
(Mk. 12,1-12)
délután: Próbálkozások: (közösségépítő játékok, beszélgetések)
este: Megoldások: Dávid féktelensége (2 Sám. 24)

SZOMBAT

- délelőtt: MORZSASZEDEGETÉS – ÚRVACSORA-OSZTÁSSAL
(Fil. 1,1-15)

Délelőtt és délután is csoportosan (bár más rend szerint válogatva) voltunk együtt, s csak este az evangelizációs jellegű áhítaton voltunk együtt mindnyájan. Nagyon sokat épültünk, sokan oldódtak, szabadultak indulataik rabságából. A morzsaszedegetés arra utal, hogy a „maradékot” összeszedjük a végén, ahogyan az 5000 megvendéglése után is tették... További részletek a következő oldalakon:

A délelőtti alkalmak:

Hétfő: FÉLELEM

Vajon miért alapézés a félelem? Mitől véd?

Mit lehet vele kezdeni?

Mi a különbség a félelem és az „istenfélelem” között?

Mk. 4,35-41: Miért félnek a tanítványok?

- külső körülmények /tehetetlenség
- Jézus alvása /elhagyatottság
- életvesztéstől /halál

A „**NE FÉLJ!**” – a Bibliában 366-szor fordul elő!

Kedd: HARAG

Milyen jelei vannak, ha valaki haragszik?

Milyen módon lehet „levezetni”?

Mit jelent a Bibliában „Isten haragja”?

Jn. 2,13-25: Miért haragszik Jézus?

- templom /Isten szentsége
- kufárság /az ember „gonosz”, tisztátalan
- hangzavar /a csend hiánya

Szerda: KÖZÖMBŐSSÉG

Indulat egyáltalán? Lefojtás, áthárítás, levertség...

Milyen okokból ered? Lustaság, irigység, elismerés hiánya...

Mt. 25,14-36: Miért „közömbös” a szolga?

- összehasonlítás /kisebbrendűség
- harag az úr iránt /lefojtás
- lustaság /áthárítás

Hűség a kevesen! Felelősség, önállóság.

Csütörtök: ÖRÖM

Minek örülnél most?

Milyen lehet a „teljes öröm”?

Öröm, mint SZENTLÉLEK gyümölcse?

Lk. 24,13-53: Miért örültek annyira a tanítványok?

- találkozás /„a hiány betöltése”
- Jézus legyőzte a halált /győzelem
- hittek!!! /megragadottság, bizalom

„...az Úr előtt való öröm erőt ad nektek!” **Neh. 8,10**

Péntek: FÉKTELENSÉG

Mit jelent, ha van benned „fék”?

Mikor kell, mikor nem kell? (Gátlások, szabadság.)

Milyen indulatból fakad?

Mk. 12,1-12: Miért viselkedtek „féktelelenül” a munkások?

- külső fegyelem hiánya /beszabályozottság
- belső fegyelem hiánya /kívánság – irigység – tisztelet
- lázadás /önállóság keresése

Téged is csak Jézus Krisztus állíthat meg!

A délutáni alakomak:

FÉLELEM (hétfő)

- „VAKVEZETÉS” játék: Kettesével lehet játszani, mert az egyiknek bekötik a szemét, s a másik vezeti (körülbelül 5 perc) mindenfelé, majd fordítva is megcsinálják!
- Utána megbeszélés:
 - Mitől féltél legjobban?
 - Mitől érezted magad biztonságban?
 - Lehet „játszani” a félelemmel?

HARAG (kedd)

- „ŐSZINTÉDSI” játék: Mindenkinek van egy papírja, ahová alulra felírja a nevét, majd körbejár a papír, s mindenki leírhat egy jót és egy rosszat a másiról. Aki írt, az behajtja, s így a végére mindenkiről lesz egy kis jellemzés.
- Utána megbeszélés:
 - Mi bánt a legjobban? Miért?
 - Van a haragnak feloldása?

KÖZÖMBÖSSÉG (szerda)

- „MONDD EGY MONDATTAL” játék: Találgatok ki egy mondatot, s azután játszatok el egy jelenetet úgy, hogy abban csak ez az egy mondat szerepelhet. A szituáció témája: közömbösség, cinikus megjegyzések, ellenségeskedés feloldása!

ÖRÖM (csütörtök)

- „KERESSD A KAPUT!” játék: Egy valaki kimegy, s a többiek körbeállnak. Kettőnek úgy kell néznie (csak nézéssel szabad kifejeznie!), hogy a bejövő tudja meg, hogy hol lehet „átmenni”, hol van a „kapu”? (Többször is eljátszható, mert nehéz!)
- Utána megbeszélés:
 - Miről tudtad, hogy ott van a kapu?
 - Mi minden olvasható le az arcáról?
 - Tudod, hogy mindig jelez az arcod, ha akarod, ha nem?

FÉKTELENSÉG (péntek)

- „CSAK, HA ÉRINT, AKKOR SZÓLHAT!” játék: Kettő beszélgetsenek minél tovább úgy, hogy csak akkor szólhat valaki, ha hozzáért a másikhoz!
- Utána megbeszélés:
 - Miért nehéz ez?
 - Hogyan oldható meg?

Az esti alkalmak:

Hétfő: Dávid nem fél! (1 Sám. 17)
Vajon miért nem?

Kedd: Dávid haragszik! (1 Sám. 25)
Igazságtalanság, segítség megtagadása, éhség, tekintélyvesztés,
féltés. És a feloldás???

Szerda: Dávid közömbös! (2 Sám. 11-12)
Hogyan jut el a közömbösség?
Mi minden történik a bűn szaporodásaképpen?
Milyen látszatot akar kelteni?
Mitől oldódik fel?

Csütörtök: Dávid örül! (2 Sám. 22)
Minek örül Dávid?
Honnan ered az öröme?
Kinek örül ő tulajdonképpen?

Péntek: Dávid „féktelensége”! (2 Sám. 24)
Mit akart a népszámlálással?

Kiegészítő anyag

*1 A diaporáma/vetítés készítésének módja nagyon sokféle lehet, de aki még nem csinálta, annak hagy adjak néhány ötletet:

- Először mindig a szöveganyagot kell összeválogatni. (Mit akarok mindenképpen elmondani benne?)
- Ezután következik a zene kiválasztása, (Ez lehet a szöveg alatti folyamatos aláfestés, vagy állhat válogatott énekekből is.)
- Most jönnek a diák, melyeket az előző két pont, illetve a téma határoz meg.
- Ne legyen húsz percnél hosszabb!
- Igényes ember készítse a hangösszeállítást, hogy ne rontsa a hatást a recsegés, hosszú csendek stb.
- Inkább kevesebb szöveg legyen, de az találó!
- A diaporáma audio-vizuális hatása miatt igen tömény, ezért minden részletre nagyon kell figyelni!

*2 A levél:

Kedves ifi!

A múlt héten kaptam tőletek levelet, és le sem tudom írni, hogy mennyire örültem neki. Jgaz, hogy jó társaság van itt, és nem mondhatom, hogy unalmas lenne a diákélet, de az otthonihoz hasonló közösség nincsen. Hál' Jstennek, azért vannak olyanok, akiknek igénye lenne valami bibliakört létrehozni, mégha ez nem is lehetne színtiszta református közösség.

Az is nagyon jól esett, hogy sokan ígét küldtetek, és Edit küldött ígés lapokat is, mert sajnos ezeket itt legtöbbször hírből sem ismerik. Az egyetemen a hallgatók 80 %-a fiú, ezért a „fiú” hagyományok túlsúlyban. Rengetegen cigarettáznak, és nagyon sok a részeg ember. Ezek még a jobb estétét is elrontják. De ezeket nem panaszkodásból írom, vannak azért itt is kedves emberek, és annyit kell tanulni, hogy unatkozni nem is lenne időm. A kastély is nagyon szép, diákoknak ingyen be lehet menni, a könyvtárat és a zenehallgató szobát is ingyen használhatjuk. A parkban pedig lehet tanulni, mert általában kevesen vannak. Gyönyörű az a rengeteg fa a sokszínű levéllel.

Az emmausi hétvége persze a „csúcsidőszak” kellős közepén van, de mindenképpen szeretnék elmenni. Sajnálom, hogy nem írtatok az ifis eseményekről (csak Győző egy keveset), mert azt sem tudom igazán, hogy mi történik Kecskeméten.

A KRJE tagsági díjat elküldöm a borítékban (már jó néhány hónappal el vagyok maradva), és jó volna, ha adnátok ötleteket, hogy 250 km-ről mit tehetek, hogy ne csak papíron legyek KRJE tag, hanem aktív részese legyek a munkának.

Tele írhatnám a lapot azzal, hogy nagyon hiányoztok, de inkább én is küldök néhány igét nektek:

„Mert Te gyújtasz nekem mécsest, Uram, fénysugarat ad nekem Jstenem a sötétségben.” (Zsolt. 18,20)

„Mert ha a te száddal Úrnak vallod Jézust, és szivedben hiszed, hogy Jsten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz.” (Róma 10,9)

Szeretettel gondolok rátok, Jsten legyen veletek:

Zsuzsa

*3 A kép:

*4 Ez a kifejezés rendkívül sokszor szerepel az újszövetségben, csak néhány helyet említek: *Mt. 18,5* és *Mt. 18,20* és *Mt. 10,22* és *Jn. 14,13* és *Jn. 14,26* és *Jn. 16,23* és *1 Kor. 6,11* és *Kol. 3,17* és *Fil. 2,10* és Róma *10,13* és *Jel. 2,3* és *Jel. 3,12* és *Ap. Csel. 15,17* és *Ap. Csel. 3,6*.

*5 (A hallgatóság körben ül, a szereplők a terem négy sarkában. A szoba közepén van egy nagy gyertya, csak később lesz meggyújtva, sötéttségben kezdődik, lassan, meditatíva indul.)

J. 72

Gyújtás éjszakánkba fényt, hadd ég-jen a so-ha ki nem al-vó tűz, a ki nem alvó

tűz! Gyújtás éjszakánkba fényt, hadd ég-jen a soha ki nem al-vó tűz, a ki nem al-vó tűz! Gyújtás éjszakánkba

J. 65

Csak ván-do-ro-lunk az éj-ben, mert for-rás vi-zé-re vá-gyunk,

szom-junk a fény a sötét-ben, szom-junk a fény a sötét-ben. Csak

SÖTÉTSÉG ÉS FÉNY

„Kelj fel tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége. Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad.” (Ézs 60,1-2)

1. Homály.
2. Sötétség.

3. Éjszaka.
4. Hiányzik a fény!
 1. Életelemünk a sötétség.
 2. Sötétségben élünk.

3. Hiányzik nekünk a fény. Szükségünk van a fényre.
4. A sötétség azt jelenti, félelem.
 1. Félelem a jövőtől.
 2. Félelem egy atomháborútól.

3. Félelem a haláltól.
4. Félelem a kitaláltságtól.
 1. Félelem a következő dolgozattól.
 2. Félelem a kudarcától.

3. Félelem az öregségtől.
4. Hiányzik nekünk a fény, ami elúzi a félelmet.
 1. Szükségünk van a fényre! Hol van a fény?
 2. A sötétség azt jelenti, céltalanság.

3. Hol van az a cél, amiért érdemes élni?
4. Mi az élet értelme?
 1. Elvesztettük az irányt.
 2. Ki adja nekünk a fényt? Szükségünk van a fényre.

3. A sötétség bűnnel jár.
4. A bűn fenyegeti az életünket.
 1. Nyugtalan órákat okoz.
 2. Álmatlan éjszakákat hoz.

3. Bizonytalanná teszi életünket.
4. Elveszi tőlünk az élet örömét.
 1. Szükségünk van a fényre. Te ismered a fényt?
 2. A sötétség azt jelenti, magány.

3. Senki nem találja a másikat.
4. Ha az ember valakire mégis rátalál, az nem látja meg őt, mert sötétség van.
 1. A sötétség azt jelenti, magány.
 2. Amikor a barátod magadra hagyott.
3. Amikor a szüleiddel, testvéreiddel viszályban élsz.
4. Amikor senki sem szeret olyanak, amilyen vagy.
 1. Amikor önmagad előtt is szégyenkezned kell.
 2. Amikor egyszerűen semmi sem sikerül.
3. Az iskolában.
4. A munkahelyen,
 1. A családban.
 2. Szükségünk van a fényre. Tied ez a fény?
3. Ami a félelmet elűzi?
4. Ami neked a célt megmutatja?
 1. Ami a bűnre rávilágít?
 2. Ami téged a magánytól megszabadít?
3. Létezik ez a fény?
4. **„...az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.” (1 Jn. 1,5)**
(Ez alatt valaki meggyújtja az asztalon a gyertyát.)
 1. Nézzétek egy fény!
 2. Ez nem létezik, délibábot látsz!
3. Fény? Van fény a sötétségben?
4. Honnan jöhetett a fény?
 1. Nézzétek, mégis itt van! Ez a fény, amit keresünk.
 2. Ez szemfényvesztés. A fény nem létezik.
3. Fény? Ez egy lehetőség volna.
4. Nekünk a sötétséggel kell élnünk, bele kell törődnünk.
 1. Én odamegyek a fényhez. (Odamegy, megáll a gyertya előtt, végül meggyújtja a sajátját. Ezalatt az elbeszélés tovább folyik.)
 2. Te bolond vagy! Ez egy nagy hazugság.
3. Fény? Remény? Reménykedhetek újra?
4. Hagy békén a fényt! Ki tudja, mi történik, ha a fényhez túl közel mész!
 1. Fény! Hé, barátaim, ez igazi fény! Ég a gyertyám.
 2. Mindez önámítás. Ezt meg lehet magyarázni. Beképzelted magadnak, hogy létezik egy fény, és most hiszel benne.

3. Fény? Vajon számomra is létezik?
4. Aki a Sötétséggel nem elégedett, az kitalálja a maga fényét. A fény a gyengékért van, nekem nincs szükségem a fényre.
1. (2.-felé menve) Akarsz te is fényt?
2. Hagy engem békén. Én nem hagyom magam megtéveszteni. Nekem magamnak kell a saját fényemet megteremtennem. Ebben senki nem tud nekem segíteni. „**A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be.**” (Jn. 1,5)

1. (megy a 3.-hoz) Akarsz fényt?

3. Vajon én is megpróbálhatom? Ez az én lehetőségem! (3. meggyújtja a gyertyáját az 1.-éről.) A fény valódi. Az én gyertyám is ég.
1. Mehetünk együtt tovább. (1+3 együtt a 4-eshez megy.)

1. és 3: (együtt a 4-esnél) Akarsz fényt?

4. Hagyjatok engem. Nekem ez túl bizonytalan. Ki tudja, milyen következményekkel jár. Nagyon sok fenntartásom van.
3. Mégis próbáld meg! Nézd, az én gyertyám!
4. (Szavába vág.): Nem! Nem! Nekem már jó így a sötétségben. (1. és 3. odamennek az asztali gyertyához és leülnek melléje.)

*6 Az X-es fiú: (Átvétel a VEZESS című újság 11. szám 32-33 oldalról.)

Ez a jelenet evangelizációs céllal készült, az evangélium megértése érdekében. Előadható főleg utcai, esetleg más evangelizációkon, gyülekezeti alkalmakon, nyári táborokban.

A történet egy fiúról szól, aki egy táblát hord a nyakában, melyen egy jól látható X betű van. A történet ott kezdődik, amikor a fiú észreveszi magán (például cipőfűzés közben) próbálja levenni, de nem sikerül. Ez nagyon zavarja. Ezért olyan embereket keres, akiken nincsen X-jel, hiszen azt szeretné megtudni, hogyan lehet megszabadulni a táblától. Négy különböző munkájú és felfogású emberrel találkozik (a szám lehet több is). A kereskedővel, a tudóssal, a zenészszel, és a jósnővel.

I. SZÍN

(A kereskedő egy nagy kabátban van, melyről mindenféle csecsebecsék lógnak, a belső felén is, a nyakában láncok, a karján órák. A nyakában lógó láncok eltakarják az X-táblát.)

Kereskedő: Csak tessék, kettőt fizet, egyet kap. Akarom mondani fordítva. Jöjjön fiatalember, vegyen tőlem valamit.

Fiú: (Csak legyint.)

Kereskedő: Na jöjjön csak közelebb, ne búslakodjon, válasszon inkább egy szép kvarcórát.

Fiú: Mindenkinek van.

Kereskedő: Órája? Na, melyiket választja? Mi van mindenkinek?

Fiú: Akivel eddig találkoztam, mindenkinek volt.

Kereskedő: De hát micsoda?

Fiú: Nem látja? Ez a tábla itt a nyakamban. De én szeretnék tőle megszabadulni. Senki sem tud segíteni.

Kereskedő: Én tudok.

Fiú: Igazán? És, hogyan? Magának talán nincs?

Kereskedő: De nincs ám! Nekem sok minden másom van, eladó portékáim.

Fiú: Tényleg nincs? Akkor talán ez a megoldás? Legyek én is kereskedő?

Kereskedő: Úgy, úgy, fiam. Gyere, bevezetlek az üzleti élet rejtelmeibe, *(Elkezdi mutogatni neki az eladó tárgyakat. Amint nézik őket, a fiú félretolja a láncokat, s alatta ott van az X-es tábla.)*

Fiú: De hiszen magának is van! Csak eltakarta! Maga sem szabad! *(Otthagyja a mutogató kereskedőt.)*

II. SZÍN

(Nagy könyvvel kezében, feszes testtartással, arcát az ég felé emelve, időnként a könyvre pillantva sétál a tudós. Alig látja meg a fiút.)

Tudós: Oh, pardon. Bocsánat!

Fiú: Semmi, jó napot!

Tudós: Min gondolkodsz ilyen elmélyülten fiam?

Fiú: Keresek valakit.

Tudós: És kit keresel?

Fiú: Olyan valakit keresek, akinek nincs ez a valamije. *(Megmutatja a táblát.)*

Tudós: Azt hiszem, jó helyen jársz. Ugyanis te a célodat keresed. Te valamiért vagy a világban. Valahonnan elindult az életed, s valahova egyszer megérkezik. Nincs véletlen, minden valamiért, s valaminek folytán történik. Ha nem így lenne, megállna a világ. De nincs olyan pont, sem olyan fizikai vagy szellemi törvényszerűség, ahonnan a világ kiforgatható lenne a helyéből. Amit te keresel fiam, az a tudomány, ami könyvekbe van leírva. Megtalálhatod bennük életed eredetét és értelmét.

Fiú: És a tudomány mindenre tud választ adni?

Tudós: Hát ez egy roppant bonyolult kérdés! Attól függ, mit értesz kérdésen és válaszon.

Fiú: Hogy miért van ilyen tábla az embereken, ilyen teher? S Önnek miért nincs, tudós úr?

Tudós: Én a tudománnyal foglalkozom. Az ilyen dolgokat én a hátam mögé vetettem. *(S hozzá legyint egyet. Amint félig elfordul, a hátán meglátszik a tábla.)*

Fiú: Hát Önnek is van!? Mégsem szabad!

Tudós: A szabadság is tulajdonképpen eszmény, fiam, várj... ne menj el...

III. SZÍN

(A zenész egy padon ül, gitárral kezében, mellette egy üveg ital. Énekel: „Néha furcsa hangulatban...” A fiú közel megy, megáll, s egy idő után elkezdni verni lábával a ritmust. A zenész vált egy Beatles dalra: je, je, je)

Zenész: Helló, öreg! Tetszik a zene? Én marhára élvezem. Tök jó a szövege, gyere, hamar megtanulod. Gyere, csapunk egy jó kis murit!

Fiú: Keresek valakit. Valakit, akin nincs ilyen tábla. Nem ismersz ilyen embereket?

Zenész: Nem tetszik? Akkor énekeljünk mást... Gyere, ezzel mindent elfelejtesz. Én is ilyen voltam, de ezekben a szövegekben minden benne van, hát még a ritmus. Ne foglalkozz ilyen táblás hülyeséggel! *(A fiú odamegy, egy darabig együtt zenélnék, ütik a ritmust, mosolyognak. Az egyik mozdulatnál a gitár félrecsúszik, a gitár mögött a fiú meglátja az X-et.)*

Fiú: Neked is van! A gitár és a zene sem takarhatja el... *(A zenész marasztalná, de nem sikerül. Továbbállna, de elépattan egy fejken-dős, cifra ruhákba öltözött asszony, nagy tarisznyával az oldalán.)*

IV. SZÍN

Jósnő: Ná, ágygá ide á kis kezecskéjít fiátálember. Megmondom mi történik holnap s holnapután... Ná mutassa á tenyerit, nem kirek sokát, ez itt áz íletvonal, szíp hosszú...

Fiú: Mít érek vele, ha ettől a táblától meg nem szabadulhatok?

Jósnő: Mire vágy kíváncsi? Megmondok nekid mindent, he. Mikor születtil? Nyílás vágy skorpió? Megmondom a horoszkópodat.

Fiú: Csak ettől a táblától szeretnék megszabadulni.

Jósnő: Ín megszábádítlak! Csák veszek mágámhoz egy kis bijoener-giját. Megván! Ágykontrol! Ez á megoldás! Mondják egy címet kis fiátálember?

Fiú: S ott megszabadulhatok végre ettől?

Jósnő: Hát persze, még mástul is. Ván ott jóga is, meg transzendentális meditációjó. (Amíg beszél az asszony, keresget a táskájában, s onnan elővillan egy nagy X-es tábla.)

Fiú: De hiszen magának is van! Itt van a táblája!

Jósnő: Relaxációjó kis fiátálember, relaxációjó... (A fiú csalódottan fordul el ismét. Leül a földre, a térdét fejére hajtvá búslakodik. Egy lány tűnik fel az úton fehér ruhában, kezében egy szál virág, oldalán tarisznya, vidáman énekel. Meglátja a fiút, letérdel mellé.)

Lány: Te miért búszulsz? Nézd, milyen szép ez a virág!

Fiú: Kerestem, mindenhol kerestem, de hiába. Itt van ez a tábla, meg akartam tőle szabadulni, de úgy látom, nem fog sikerülni soha. Mindenkinek van.

Lány: Én ismerek valakit, akinek nincs ilyen táblája, és soha nem is volt. Sőt, az enyémet is elvette.

Fiú: Nem igaz, neked is van, csak eldugtad.

Lány: Nincs, nincs, azért vagyok ilyen vidám.

Fiú: Nem igaz, hová tetted, megkeresem. (Elkezdi végignézni a lányt, megforgatja, beletúr a tarisznyájába.)

Fiú: Hol van?

Lány: Gyere, megmutatom. (Kézenfogja a fiút, és elvezeti egy földbe-szúrt kereszthez, melyen lóg már egy ilyen tábla. A fiú még mindig hitetlenkedve ingatja a fejét.)

Lány: Itt van, gyere térdeljünk le. (Letérdelnek és imádkoznak, egyszer a fiú fogja a táblát, leakasztja a nyakáról és ráteszi a kereszt ágára. Majd fölállnak, elmosolyodik a fiú és megöleli a lányt.)

Fiú: Igazad volt, szabad vagyok.

Lány: Mondtam ugye? Ez egy élő fa. Élet támad belőle. Új élet.

Fiú: Gyere vissza, vagy majd megyek én, szólnom kell a többieknek. (Visszamegy a különböző helyszínekre. És beszéd nélkül, hívja cipeli vissza AZ EMBEReket. A lány addig imádkozik tovább. A kereskedő jön, letérdel s leteszi a kabátját. A zenész leteszi a gitárt. A tudós hozza a könyvet. S leveszik magukról a táblát. Együtt örülnek. A jósnő nem jön. Magában áll, és mérgesen néz. De ők tovább imádkoznak.)

VÉGE

(Utána lehet még énekelni. Például a zenész veszi a gitárt, és elkezdenek énekelni egy evangelizációs éneket. Vagy valaki kiállhat és megmagyarázhatja, hogy mi is történt. Hogyan próbálják az emberek eltakarni a bűnt, és mennyire valóságos Jézus Krisztus keresztje. A szöveg és a szereplők tetszés szerint kiegészíthetők, javíthatók.)

*7 Egy kérdéssor arról, hogy MIÉRT ÉPPEN Ő? MI HATÁROZZA MEG?

1, Jövendő társaddal kapcsolatban van-e olyan dolog, ami annyira fontos, hogy abból nem engedhetsz?

nincs van több is nem tudom

2, Van-e három olyan dolog, amiben szeretnéd megmérni a másikat házasság előtt?

3, Mi zavarja szerinted a fiúkat a házasság előtt a lányokban?
..... És házasság után?

4, Mi zavarja a lányokat a házasság előtt a fiúkban?
..... És házasság után?

5, Vannak alapvetően férfi tulajdonságok és szerepek?
Melyek ezek?.....

6, Vannak alapvetően női tulajdonságok és szerepek?
Melyek ezek?

7, Van-e, s mi a különbség a következő fogalmak között?
egyenrangú egyenjogú egyforma

8, Hiszel-e benne, hogy van egy igazi a számodra?
igen nem mese csak szoktatással nem tudom

9, Szerinted miért bomlik fel annyi házasság?
- az alkalmazkodás hiánya
- a szerelem megszűnése
- a választás meggondolatlan elsietése
- az elvárások hiánya
- a hűség hiánya
- így a látták szüleiktől
- nem ismerték egymást
más, szerinted?

10, Kinek a véleménye befolyásol a választásban?
barát szülők senki egy-két jófajta ember

+1, Lehet-e a házasságra készülni? S hogyan?

*8 A „SZÉK” című pantomim:

Középre helyezünk egy széket, támlájával a nézők felé. Rajta lóg egy tábla: NE ÜLJ RÁ! Arra jön egy fiatal, biztos léptekkel, elszor elmegy a szék mellett, majd kíváncsi lesz. Megnézi közelebbről, majdnem megérinti, majdnem leül stb., végül kényelmesen rátelepszik. Mutatja a nézőknek, hogy semmi sem nyílt meg alatta. Szép nyugodtan fel akar állni, de nem tud, jön vele a szék is. Ráncigálni kezd, de arra jön valaki. Erre leül, s eljátssza, hogy magától ült rá, s nincs semmi baj. A másik továbbmegy. Megint próbálkozik a leszedéssel, de nem megy. Újra jön valaki. Őt már kéri, hogy segítsen rajta, de nem megy: ketten sem tudják megszabadítani tőle. Otthagya és odébbmegy. Ő már teljesen elkeseredve ül

magába roskadtan, amikor megint arra jön valaki. Már meg sem szólítja, csak ül. A másik kérdezi, hogy mi van, de ő csak legyint. Azután a másik mondja, hogy segíteni akar, erre elmutogatja, hogy nem tud a széktől szabadulni. A másik elmondja, hogy neki is volt ilyesmi, de ő odaborult a kereszt elé, s így megszabadult, felmutat a keresztre (lehet két összeszögelt faléc, de lehet egy szereplő is kitárt karokkal), gyere te is borulj le! – mutogatja neki. A másik végső elkeseredésében leborul. S akkor nagy robajjal leszakad róla a szék.

(A jelenet csak akkor sikeres, ha valóban el tudja játszani valaki az „odaragadást”. Ezt sokat kell gyakorolni: például fogni kell a széket, de olyan biztos kézzel, mintha az is oda lenne ragasztva, s csak a másikkal lehet kapálózni, illetve mutogatni...) A jelenet előadása után meg lehet kérdezni, hogy mi a szék? S mit ábrázol a felirat?